

Știința tinereții

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5860

8 PAGINI — 30 BANI

SIMBĂTĂ 23 MARTIE 1968

CONSFĂTURE LA COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

In zilele de 21 și 22 martie a.c., la Comitetul Central al partidului a avut loc o consfătuire cu primii secretari ai comitetelor județene de partid și primii vicepreședinți ai comitetelor executiv-ale consiliilor populare județene.

Cu acest prilej a fost analizată activitatea desfășurată

pentru aplicarea hotărârilor Conferinței Naționale a P.C.R., cu privire la reorganizarea administrativ-teritorială, pentru crearea noilor organe județene de partid și de stat, precum și a instituțiilor, a organizațiilor economice și social-culturale și a organizațiilor obștești și de masă din județe.

În cadrul consfătuirii au fost dezbătute problemele actuale ale activității economice și social-culturale care stau în fața noilor organe și instituții create în județe, sarcinile de viitor ale acestora.

La consfătuire au luat parte tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Gheor-

ghe Apostol, Emil Bodnaras, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț; membrii și membrii supleanți ai Comitetului Executiv, secretari ai Comitetului Central, membri ai Comitetului Central, miniștrii, șefi de secții la C.C. al P.C.R.,

conducători ai unor instituții centrale și obștești, redactori șefi ai ziarelor centrale și alți activiști de partid și de stat.

În încheierea consfătuirii a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R.

Activitate intensă în portul Constanța

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarășii,

Prima consfătuire de lucru cu conducătorii organelor de partid și ai consiliilor populare județene are menirea de a face bilanțul muncii desfășurate pentru traducerea în viață a hotărârilor Conferinței Naționale și a măsurilor stabilite de Comitetul Central al partidului în legătură cu noua împărțire administrativ-teritorială a țării, de a analiza sarcinile de viitor ale noilor organe de partid și de stat județene.

Desfășurarea întregii acțiuni de reorganizare administrativ-teritorială a țării s-a înfăptuit cu consultarea largă a maselor de cetățeni, a întregului activ de partid și de stat, ceea ce a permis ca măsurile adoptate să corespundă cu adevărat condițiilor economico-sociale specifice țării noastre și totodată să se realizeze bine și într-un timp relativ scurt. Aceasta a relevat încă o dată forța și capacitatea politico-organizatorică a activului nostru de partid și de stat, a întregului partid.

Doresc să exprim la această consfătuire înalta apreciere pe care conducerea partidului și statului o dă activității intense desfășurate de activ de partid și de stat, de membrii muncii pentru traducerea în viață a hotărârilor privitoare la reorganizarea administrativ-teritorială a țării stabilite de Conferința Națională.

Putem aprecia că în înfăptuirea hotărârilor Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale îndreptate spre perfecționarea conducerii și planificării economice, a conducerii întregii activități sociale din patria noastră, s-au făcut progrese însemnate. Măsurile adoptate în ultimii ani privind perfecționarea conducerii în economie, în știință, cultură, în alte domenii ale activității sociale au deschis calea promovării noului în toate sferile construcției socialiste. Aceasta exercită o puternică influență pozitivă asupra dezvoltării multilaterale a societății noastre.

Asigurarea mersului înainte al operei pe care o întreprindem, perfecționarea continuă a societății socialiste impun ca o necesitate stringentă cunoașterea, înțelegerea aprofundată a legilor obiective ale dezvoltării sociale, numai astfel putem dirija în mod conștient făurirea noii orinduri. În acest proces complex rolul primordial revine partidului comunist — forța politică conducătoare a societății noastre. Avînd misiunea de organizator și conducător al întregii activități sociale, partidul trebuie să fie în stare să sesizeze la timp contradicțiile ce apar în sinul societății, să înlăture cu hotărîre tot ceea ce este vechi și perimat în viața socială, ceea ce nu mai corespunde noilor condiții sociale și ține în loc mersul înainte pe calea democrației socialiste, a progresului și civilizației.

Partidul trebuie să promoveze cu curaj noul în toate domeniile de activitate — aceasta fiind o lege fundamentală a edificării cu succes a socialismului, a transformării revoluționare a societății omenești. Nu trebuie uitat nici un moment că legea dialecticii acționează și în socialism, că lupta între vechi și nou se manifestă și în societatea noastră ca o puternică forță motrice a progresului, avînd un rol determinant în dezvoltarea economico-socială. Comuniștii, înarmați cu concepția despre lume și viață a clasei muncitoare — materialismul dialectic și istoric — trebuie să în-

țelegă particularitățile acestui proces dialectic și să acționeze pentru a evita apariția unor contradicții antagoniste în societate, a unor ciocniri violente între nou și vechi, ei trebuie să militeze neobosit în primele rînduri ale luptei sociale, pentru asigurarea victoriei noului asupra vechiului. Trebuie să spunem că în trecut, în activitatea partidului nostru s-au manifestat pregnant și tendințe conservatoare, tendințe de nesocotire a legilor obiective, care au adus daune serioase operei de construcție socialistă. E o fericire pentru partid, pentru poporul român, pentru cauza construcției socialiste din țara noastră faptul că Congresul al IX-lea, Comitetul Central au pus cu hotărîre pe calea lichidării tendințelor conservatoare, de rigiditate și anchilozare în viața economică, socială și politică.

În înfăptuirea liniei trasate de Congresul al IX-lea am obținut, fără îndoială, succese remarcabile în toate domeniile de activitate. Mai avem însă multe de făcut pentru a ridica munca noastră în toate compartimentele societății la înălțimea hotărârilor congresului, pentru a da viață directivelor Conferinței Naționale, care a dezvoltat în mod creator program elaborat de congres. Este necesar ca partidul să unească eforturile întregului popor pentru promovarea în continuare a spiritului inovator, înaintat în construcția socialismului, generat de Congres și Conferința Națională, pentru lichidarea cu hotărîre a atitudinilor retrograde, de rutină și închistare atât în economie și cultură, cât și în gîndirea social-politică, să adapteze în continuare formele de organizare și metodele de muncă la condițiile noi etape de dezvoltare socială prin care trecem.

Făurirea socialismului și comunismului este un proces de lungă durată. În cadrul său se impune, în primul rînd, realizarea unei asemenea dezvoltări a forțelor de producție care să asigure satisfacerea din belșug a cerințelor materiale și spirituale ale tuturor membrilor societății. În această direcție, după cum se știe, România a obținut în anii construcției socialiste realizări uriașe. Dezvoltarea industriei, agriculturii, științei, culturii a dus la lichidarea stării de înapoiere în care se găsea țara în trecut, a creat condițiile pentru ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al întregului nostru popor. Cu toate acestea, sîntem încă departe de a putea afirma că România s-a ridicat la nivelul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic. Sînt încă necesare eforturi intense și de lungă durată pentru a asigura transformarea României într-o țară cu o industrie puternică și o agricultură înaintată, în stare să satisfacă din plin toate cerințele membrilor societății.

Socialismul presupune, în al doilea rînd, crearea celor mai largi posibilități pentru manifestarea liberă a personalității fiecărui membru al societății. Ca urmare a dezvoltării impetuoză a forțelor de producție, a progresului științei și culturii, a adîncirii continue a democrației noastre socialiste, s-au creat largi posibilități pentru toți membrii societății de a-și manifesta talentul, energia și aptitudinile. Fără îndoială, însă, că și în această direcție mai avem multe de făcut. Trebuie să milităm cu consecvență și hotărîre, în spiritul înaltelor principii ale urmasului socialist, pentru

a deschide fiecărui membru al societății posibilități nelimitate în vederea manifestării nestingherie a personalității sale, pentru a-i crea condiții de a-și aduce contribuția la înflorirea societății socialiste, la progresul și prosperitatea patriei.

Societatea socialistă, în care au fost lichidate pentru todeauna clasele exploatoare, în care puterea se află în mîinile celor ce muncesc, creează condițiile pentru realizarea celei mai depline democrații. Democrația socialistă înseamnă asigurarea participării active a tuturor membrilor societății la conducerea treburilor obștești și de stat, la viața publică, înseamnă manifestarea plenară a fiecărui individ în sinul societății.

După cum se știe, în ultimii ani partidul nostru a supus dezbaterii întregului popor cele mai importante probleme ale politicii sale interne și externe. Asigurarea dezvoltării și perfecționării democrației socialiste impune continuarea și în viitor, cu tot mai multă fermitate, a dezbaterii cu masele largi a problemelor cruciale privind dezvoltarea societății noastre. Cu cît fiecare cetățean al patriei va cunoaște mai bine politica partidului, își va putea exprima mai liber părerea asupra diferitelor probleme ale politicii noastre interne și externe, ale vieții economice, sociale, culturale, cu atît va exista mai multă garanție că hotărârile și măsurile adoptate corespund pe deplin năzuințelor poporului, cerințelor de progres ale patriei noastre. Desigur, în cadrul dezbaterii largi a problemelor care privesc viața poporului pot apare păreri diverse, unele chiar greșite. În acest caz nu trebuie să vedem nimic dăunător pentru interesele dezvoltării societății noastre. Nu trebuie să existe din această cauză teamă sau rețineri în organizarea dezbaterii publice a problemelor politicii noastre. Dimpotrivă, tocmai dezbaterile largi ajută la lămurirea problemelor, la ridicarea conștiinței politice a maselor, la dezvoltarea răspunderii cetățenilor față de patrie, față de cauza construcției societății socialiste, față de interesele păcii și socialismului în lume.

Partidul nostru acordă o atenție deosebită dezvoltării științei și culturii, ca unul din factorii de seamă ai desăvîririi construcției socialiste, ai mersului înainte pe toate planurile vieții materiale și spirituale. Făurirea societății noi se bazează pe cunoașterea și aplicarea cuceririlor celei mai înaintate științe despre viață și societate — marxism-leninismul — pe rezultatele revoluției tehnico-științifice mondiale care dinamizează dezvoltarea forțelor de producție, creșterea bunăei stări a maselor.

Instaurarea noilor relații de producție a determinat apariția unor raporturi noi între clasele muncitoare, țărănime și intelectualitate, lichidarea divortului de interese dintre acestea, dezvoltarea colaborării dintre toate clasele și păturile societății în vederea atingerii jeluului comun: făurirea orindurii socialiste și comuniste, progresul multilateral al patriei. Lichidarea dominației capitaliștilor și moșierilor a pus capăt pentru todeauna în țara noastră oricărei opoziții dintre intelectualitate și celelalte categorii sociale. Orînduirea socialistă a creat tuturor claselor și păturilor sociale, întregului popor condiții pentru participarea activă și conștientă la opera de edificare materială și spi-

rituală a patriei. Alături de muncitori și țărani, intelectualii sînt chemați să lucreze nu numai pentru făurirea unor valoroase opere de știință și cultură, ci și pentru a-și aduce contribuția la înțelegerea și participarea la conducerea treburilor de stat și obștești, la eforturile generale pentru progresul societății. Socialismul este creația tuturor celor ce muncesc, atît cu brațele cît și cu mintea, de la un om înțeles și armonioasă familie socialistă.

Este un adevăr axiomatic că elaborarea căilor înaintării continue spre comunism, găsirea celor mai bune soluții pentru multitudinea de probleme pe care le ridică viața se pot asigura numai prin participarea activă a specialiștilor din toate domeniile, a tuturor categoriilor de cetățeni ai patriei. Nimic, nici o persoană nu poate pretinde că deține monopolul adevărului absolut, cu privire la căile dezvoltării vieții sociale, nimeni nu poate afirma că se află în posesia ultimului cuvînt atît în domeniul practicii, cît și al gîndirii sociale, filozofice, marxiste, creat pe baza celor mai avansate cuceriri ale gîndirii și practicii sociale, pe baza întregului tezaur al culturii mondiale, este o știință vie, în neînterupt proces de îmbogățire și dezvoltare. El își trage seva din gîndirea și experiența maselor, din noile descoperiri ale cercetării științifice, din creația culturală și artistică, din generalizarea succeselor obținute pe întregul front al cunoașterii umane. Partidul trebuie să creeze și în viitor condițiile cele mai prielnice pentru dezvoltarea gîndirii social-politice, pentru intensificarea cercetărilor în toate domeniile cunoașterii, valorificînd rezultatele acestei efervescențe creatoare în opera de desăvîrire a construcției socialiste, în asigurarea mersului înainte al societății.

Consider necesar să subliniez aceste probleme în fața conducătorilor organelor locale de partid și de stat, acum, cînd dezbaterile sînt în desfășurare la comitetelor județene de partid și consiliilor populare județene cărora le revine un rol de seamă în întreaga activitate de perfecționare a societății socialiste. Organele județene de partid și de stat trebuie să desfășoare o muncă susținută pentru a asigura lichidarea hotărîrii, fără deosebire de lucrări anacronice, perimate, în vederea mersului tot mai hotărît înainte, pe calea desăvîririi construcției socialiste. Ele trebuie să creeze condiții pentru dezvoltarea continuă a democrației socialiste, pentru participarea largă a tuturor cetățenilor patriei noastre — muncitori, țărani, intelectuali, fără deosebire de naționalitate — la elaborarea și înfăptuirea întregii politici a partidului și statului nostru.

Noua organizare administrativ-teritorială a țării, crearea județelor, noua organizare a orașelor și comunelor urmează a fi definitivată în următoarele luni au o deosebită importanță pentru desfășurarea operei de desăvîrire a construcției socialiste, pentru crearea condițiilor de trecere la făurirea societății comuniste. Prin lichidarea verigilor intermediare, prin apropierea organelor de partid și de stat

de unitățile de bază, se creează un cadru organizatoric mai adecvat realizării operative și la un nivel calitativ superior a sarcinilor curente și de perspectivă. Dar nici un cadru organizatoric nu rezolvă de la sine problemele. Hotărîtor pentru înfăptuirea măsurilor stabilite de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională, pentru asigurarea mersului rapid înaintea în toate sectoarele societății socialiste, este felul în care organele de partid și de stat, organizațiile de partid, comunistii vor ști să îndeplinească, să-și ducă la îndeplinire sarcinile ce le revin. Noua structură organizatorică impune ca încă de la început să se realizeze o cotitură hotărîtoare în munca de partid și de stat; fără aceasta nu se poate asigura realizarea în bune condiții a marilor sarcini care ne revin. Atribuțiile sporite ce le sînt încredințate, sarcinile perfecționării conducerii și planificării economice naționale, fac să crească răspunderea organelor locale de partid și de stat în întreaga viață economică. Comitetele județene de partid trebuie să pună în centrul activității lor înfăptuirea planurilor de dezvoltare economică a tuturor întreprinderilor republicane și locale din raza lor de activitate. Munca fiecărui comitet județean, municipal, orașenesc sau comunal, a fiecărei organizații de bază, a fiecărui comunist trebuie judecată după felul în care militează și înfăptuiesc hotărârile de dezvoltare economică-socială din raza teritorială în care lucrează, după contribuția adusă la dezvoltarea generală a țării.

După cum se știe, în primii doi ani ai cincinalului, planul producției industriale a fost nu numai realizat dar și depășit. Planul pe 1968 prevede o creștere mai mare a producției industriale decît cea înscrisă în cincinal. În primele două luni ale anului acesta producția industrială a fost, de asemenea, realizată cu o depășire importantă. O dată cu preocuparea pentru înfăptuirea prevederilor planului, este necesar să acordăm o atenție deosebită îmbunătățirii continue a calității producției în toate ramurile economice. Aceasta constituie în momentul de față una din cerințele esențiale, de importanță hotărîtoare pentru ridicarea nivelului economiei românești. Este necesar să se acorde cea mai mare atenție realizării sarcinilor Conferinței Naționale, a indicațiilor Comitetului Central al partidului privind creșterea eficienței întregii noastre activități economice, reducerea cheltuielilor de producție, a consumului de materii prime și materiale aflate încă la un nivel nejustificat de mare.

În mod deosebit dorim să mă opresc asupra investițiilor, care au o importanță hotărîtoare pentru dezvoltarea economiei patriei noastre. Investițiile prevăzute în 1968 s-ar putea spune că sînt decisive pentru realizarea obiectivelor actualului nostru cincinal. Anul acesta se prevede a fi puse în funcțiune circa 650 capacități de producție și obiective social-culturale; trebuie luate toate măsurile pentru a se asigura realizarea lor la termen și în bune condiții. Subliniez acest lucru deoarece și anul trecut, cu toate progresele realizate, un mare număr de obiective nu au intrat în producție. Comitetele județene și orașenești de partid,

Activitate intensă în portul Constanța

Adunarea activului U.T.C. din forțele armate TELEGRAMĂ

Comitetul Central al Partidului Comunist Român
Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — secretar general al C.C. al P.C.R.

Exprimînd dragostea fierbinte pe care tinerii aflați sub arme o nutresc față de patrie, popor și partid, manifestîndu-și adevărată deplină față de politica înțeleaptă a Partidului Comunist Român de desăvîrire a construcției socialiste, participanții la adunarea activului U.T.C. din Forțele Armate raportează Comitetului Central al partidului, dumneavoastră personal scumpe tovarășii Nicolae Ceaușescu, că teacștii din armată — soldați, subofițeri, maiștri militari și ofițeri — sînt hotărîți să muncească cu toată pricepera și dăruirea pentru a îndeplini exemplar sarcinile relesite din Hotărîrea Plenei C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea muncii educative în rîndul tineretului.

În programul adoptat de Conferința Națională, în măsurile menite să asigure creșterea, educarea și afirmarea tot mai puternică a tinerii generații, ca factor activ în înfăptuirea politicii partidului, tinerii militari, asemenea tinerilor de pe întreg cuprînsul țării, vîd expresia elocventă a înțelepciunii și răspunderii cu care partidul conduce destinele națiunii noastre socialiste, grija priintescă pentru viitorul de aur al patriei.

Pentru noi, tinerii militari, nu este cinste mai mare decît aceea de a sluji cu abnegație sub faldirile tricolorului, de a ne pregăti neobosit pentru a apăra cuceririle revoluționare ale poporului, cauza socialismului și păcii.

BRIGADA „ȘCINTEI TINERETULUI” transmite:

DIN JUDEȚUL BACĂU

Ce împiedică elevii să devină organizatorii propriilor lor activități?

14 zile de recreație; 14 zile în care orarul, mai puțin nevoit să se supună unor norme și prescripții rigide, își consacră rubricile sale în exclusivitate sportului, cîntecului, drumeției, manifestărilor culturale-artistice, distractive. Oricît loc am lăsa spon-taneității, surprize, atribute dom-tiale ale fiecărei zile de vacanță, este în firea lucrurilor, să simțim nevoia unor date preliminare. A unor informații fie ele și sumare după care să ne orientăm, să ne potrivim, cum s-ar spune, ceasul.

Îndreptățit și justificat este deci întrebarea pe care și-o pune fiecare elev: ce voi face în vacanță? sau, încă ceva mai exact: ce voi putea face în această vacanță?

Este lucru pe care-l constatăm chiar de la intrarea în incinta liceului nr. 1 din municipiul Gheorghiu-Dej. În fața intrării principale, un grup de elevi din clasa a XI-a urmăresc și comentază, cu vîdătură în glas, activitățile unui program de vacanță. Cu învidie? Da, și explicabil. La activitățile din care unele nu se par interesante, nu vor putea participa. Ele sînt destinate altor elevi, pionierilor, școlărilor din clasele mici. Să însemne asta că activitățile la care sînt invitați cei din clasele mari sînt mai puțin atrăgătoare, mai puțin captivante? La această întrebare

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe secretarul de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, Marko Nikezici

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit vineri la amiază, pe secretarul de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, Marko Nikezici.

La primire au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, și Aurel Mălnășan, ambasadorul României la Belgrad.

A luat parte, de asemenea, Jakša Petrici, ambasadorul R.S.F. Iugoslavia la București.

Cu prilejul întrevederii a avut loc o convorbire în care s-a subliniat importanța pe care o prezintă dezvoltarea în continuare a relațiilor multilaterale dintre România și Iugoslavia, în spiritul avântului reciproc și al internaționalismului socialist. Au fost abordate, de asemenea, probleme actuale ale situației internaționale.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Primirea de către tovarășul Ion Gheorghe Maurer a secretarului de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, Marko Nikezici

Vineri la amiază, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe secretarul de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia, Marko Nikezici.

La primire au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, și Aurel

Mălnășan, ambasadorul României în R. S. F. Iugoslavia.

A fost de față Jakša Petrici, ambasadorul Iugoslavia la București.

În timpul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească, au fost abordate probleme de interes comun. (Agerpres)

(Citiți în pag. a 7-a relatarea de la adunarea activului U.T.C. din Forțele Armate)

(Continuare în pag. a IV-a)

N. ARSENIIE
M. TACCUI
D. MATALEA
V. VĂDUVA

Dramaturgia tinăra la rampă

Dramaturgia tinăra originală se bucură în ultima vreme nu numai de interesul de principiu care nu i-a lipsit niciodată ci și de o sollicitudine inteligentă, cu simțul realității. Tot mai multe teatre încearcă formule de stimulare și difuzare a încercărilor dramaturgice orientându-se de obicei spre creația unor autori neconșcizi sau necunoscuți. Studiourile, încercând rezistența scenică a unor lucrări noi, se înmulțesc.

Foarte recent, Teatrul Nottara a inițiat o stagione parțială cu cea curentă, destinată exclusiv dramaturgiei tinere: „Atelier 68” va prezenta publicului intr-o succesiune de spectacole, o serie de autori noi veniți spre teatru. Seria rămâne permanent deschisă, îmbogățindu-se treptat pe măsura descoperirii de noi texte interesante. Secretariatul literar al teatrului, plin de interes și receptivitate, nu manifestă nici un fel de îngrijorare în privința continuității acestei serii, a menșierii, probabil, a perfecționării calității ei. Autorii reținuți până acum promisi o suită interesantă de spectacole: Iosif Naghiu, Paul Cornel Chitic, Dumitru Solomon, Ilie Păunescu, Leonida Teodorescu, Dorin Moga, Mihai Georgescu.

„Atelier 68” debutează cu un coup de trei piese intr-un act. Autorii prezentați: Iosif Naghiu, Leonida Teodorescu, Mihai Georgescu.

„Celuloizi” de Iosif Naghiu dezvoltă o unică metaforă — un grup de cineaști ilustrează nevoia de iluzionare, dramatismul și lăsațea evaziunii. Cineaștii au ieșit din timp, își ignoră îndatoririle naturale, nu reacționează la abuzuri, implorări, avertismente, nu vor decât să vadă ecranul și să fie liniște; vag, bănușesc că „afară” se petrec fapte grave și deci obligatorii îndatoririle, atitudinile, lupta. Cu mijloace foarte simple, pe un spațiu foarte redus, Iosif Naghiu concentrează gesturi umane cu sensuri dintr-o parte și dintr-o altă.

Fără ideea piesa lui Leonida Teodorescu „Frunze galbene pe acoperișul ud” ilustrează o înclinare spre sentimentalism puțin prezente în general în dramaturgia tinăra. Aduse în prim plan, invitate cu pondere fundamentală, nefericirea sau feri-

crea în dragoste, chiar în limbajul cel mai general uman, creează o impresie de neconcludență sau chiar falșitate. E greu de precizat cine e responsabil de aceasta. Autorul? Contextul artistic? „Să nu vorbim de Bibi” ne face cunoscut un autor plin de umor: Mihai Georgescu. Deși hazul nu e întotdeauna elevat, nu evită resursele foarte simple, ba chiar „poante” e atit de spontană și neobosită și năstrucnică, încit nu poate să nu cucerască. Și totuși buna dispoziție a autorului nu exclude observațiile grave: cuplul subșabilor, atit de sacuros, ars o viață agitată, tulbură, dramatică și ridicolă totodată.

Paralel cu eforturile teatrelor, o altă inițiativă închinată tot dramaturgiei tinere: serile de „teatru rotund” ale ATM-ului. Primul autor recomandat — Dumitru Solomon, printr-o succesiune de schițe dramatice. Seara de teatru de la ATM, dovedește limpede că autorul a găsit o formulă care îi e convenabilă (schița dramatică cu sugestii de scheci), că decamdată în limitele acestei formule compune cu luciditate. Nu putem însă să nu observăm ezoterismul, oagii în care plutesc aceste schițe releabile mai ales sub aspectul virtuozității formale.

Dincolo de utilitatea lor pentru dezvoltarea dramaturgiei, aceste manifestări, pe care le-am semnalat, aduc beneficii și vieții teatrale propriuzise, întrefinind un climat de creație, oferind posibilitatea unei selecții înainte ca un autor să fie adus în fața publicului. E de văzut ce va rezista acestei selecții și, ca atare, va fi socotit cel mai adus în fața publicului larg. O asemenea formă de verificare a rezistenței artistice a dramaturgilor celor mai tineri ni se pare utilă și realistă, o altfel de supralicitare a lor putind duce adesea la nerușite. Iată de ce considerăm că o dezbateră activă a pieselor ce se propun acestei formule de spectacol făcută cu toată atenția pentru estimarea cit mai exactă a talentului autorilor, a mesajului social al lucrărilor lor este o îndatorire a criticii. Ceea ce ne propunem să realizăm și prin coloanele ziarului nostru.

I. GRIGOROVICI

Marele eveniment al săptămânii: concertul de miercuri seară din Sala mică a Palatului. Sub bagheta lui Paul Popescu, orchestra de cameră a Filarmoonicii a prezentat în cadrul ciclului „Opera de cameră” o primă audicție cu „Portretul vorbitor” de Gretry în orchestra compozitorului Liviu Glodeanu, și două suite de balet ale lui Rameau: „Indiile Galante” și „Dordanus”, oferind publicului „pagini” deplin caracterizante pentru preclasicismul muzical francez.

La Cercul de Stat, în afara marelui succes (programul prezentat de „Ansamblu circular mare din Moscova”) e găzduit sub cupola albastră un al spectacol extraordinar, cel prezentat de un ansamblu din R.D. Vietnam.

Dacă artiștii noștri ne-au ținut în ultimul

timp departe de arena „reusită” puțin dorită, dar lesne de prevăzut, vizionându-le pe spectacolele, publicul spectator are acum posibilitatea să aplaude tineretea fără de moarte a unei arte de mare popularitate.

dată, regretul pentru dispariția actorului îndrăgit din „Cenușă și diamant”, „Ucigașul și fata”, „Miine Mexicul și „Arta de a iubi”.

În rest, premiere cinematografice fără aflus de public: o

veșnicul șerif... Nu mai există lupta între rău și bine, ci doar lupta și crima pentru și în numele premiilor oferite de poliție...

Din librării semnalăm „Tristele”, versuri de Miron Radu Paraschivescu și un debut în colecția Luceafărul, placheta „Robert calul” de Dumitru Dinulescu.

Printre evenimente pot fi numărate și neterminatele comentarii ale telespectatorilor după neuitata săptămână a „Cerbului de aur”. Considerăm însă încă insuficiente declarațiile cîntăreților și compozitorilor noștri. Le așteptăm. O dezbateră despre muzica ușoară este, evident, utilă. U-acele articole apărute recent în presa cotidiană sînt un argument convingător asupra oportunității sale.

PANORAMIC CULTURAL

Cinefilii s-au bucurat de o ultimă înfrînere cu unul dintre cei mai mari actori de film de după război: Zbigniew Cybulski care apare în comedia „Cu toată viteza înainte”, un fel de „Billy mincinosul” polonez. Bun gust, fantezie, și încă o

mediocră comedie muzicală „Noaptea nuntii în ploaie” și un banal film polițist „Donă bilete la matineu”. Excepție doar westernul italian „Pentru cîtiva dolari în plus”. În fond, un western trădat, eroul ucide legal, cu o frenezie dură, pe alți asasini, urmăriți de

Ceea ce lipsește filmului de actualitate SUBSTANȚĂ OMENEASCĂ ȘI ISTORICĂ

complexă, de loc comică, dar nici tragică, în orice caz de luat în considerație cu toată seriozitatea.

Care este rezolvarea, care este cheia problemei? Nu poți să fortifici un cinematograf, injectîndu-l cu „străimism” chiar atunci cînd coproducțiile au în cap nume sonore. Marile cinematografii s-au conjugat între ele, cînd erau mari, cînd aveau personalitate. Cînd o să reușim să ne definim ca artă cinematografică națională, atunci să ne manifestăm ca atare...

Filmelor noastre de actualitate trebuie să aibă substanță omenească și istorică, să emoționeze, să impresioneze, să fie în stare să transmită, la mari distanțe, ideile și sentimentele care animă poporul nostru, în etapa actuală a istoriei sale.

GEO SAIZESCU

Trebuie să spunem adevărul despre noi.

Nu te poți afirma privind superficial lucrurile, nu poți învinge prin ignoranță sau prin formule impronunate!

Să ne informăm, să știm, dar să nu copiem „rețete”.

Să deschidem ochii spre peisajul uman și social, de lîngă noi, să reconstituim un tablou emoționant despre felul nostru de a trăi și despre istoria noastră.

Nu sînt împotriva căutărilor de formă ale unora (nu le zic căutări formaliste!) interesante poate pe linia unui meșteșug dar sînt în total de acord cu filmele din care absentează oameni și probleme ale epocii noastre. În care nu e prezent spiritul epocii noastre.

Pretextînd „experimentul”, unii cinești vor să se eschiveze de a vorbi oamenilor omenește, teoretizîndu-și după aceea inconsistența artistică a producțiilor, vorbindu-ne despre „poematic”, „meditativ” sau despre „imposibilitatea organică de a povesti narativ”...

„Iar publicul dacă nu merge la asemenea filme este „neelavat”. Să fie așa?

Cred că trebuie să „experimentăm” oameni pe ecran, ființe raționale, bogate sufletește, nu scheme, caricaturi omenești, notații care chiar atunci cînd au unele trăsături distincte, umanițare, se pierd în „meșteșugul” alambicat al autorului...

Iată ce spune Roberto Rossellini, bătrînul maestrul al cinemato-

„Priveghit”

Desen de ION GRIGORE

bine pe „a recunoaște” din viață cu „a afla” despre viață.

Important, cred, pentru filmul românesc, în etapa actuală, este nu să „inoveze” metodele de exprimare, nu să-și piardă vremea sociocinnd prin ungherele imaginației (sau ale altor cinematografi) în căutare de formule „noi” ci să-și propună în mod lucid să creeze opere trainice în limbajul clasic al cinematografului. Așa după cum în plastică abstractiunii fără har se dedau la fel de fel de exhibiții ulitnd — sau poate neștiind — cum se desenează o mină, unii dintre cinești se par a vrea să „inoveze” limbajul cinematografic, cînd încă nu au descoperit și nu au transfigurat artistic un timp mai vizibil.

Pornind de la ideea că marile cinematografii s-au impus prin eroi, prin tipuri, să încercăm și noi să lăsam în conștiința spectatoilor cîteva tipuri naționale, cîteva eroi contemporani memorabili.

Cred că marele nostru nezac este că nu întotdeauna știm să privim în jurul nostru...

Altfel cum s-ar explica sărăcia sau schematismul subiectelor contemporane, insuficiența prezentă a realității cotidiene?

Mai bine să greșim poate mergînd pe acest drum, dar să greșim în dorința neîntămată de a realiza ceva durabil, ceva deosebit, cerut de publicul nostru, ceva care să facă parte din viața sa. Vorbim mereu despre eroi contemporani, dar practic lipsește adesea ceea ce s-ar putea denumi „atenție socială”. De aici evadarea în ecranizări cărora nu le neg necesitatea dar nu mă determină să nu înțeleg a nume vizibilă unilateralitate.

Rîndurile de față nu vor să a-nuleze ori să conteste meritele certe ale cinematografului, pe care le consider de altfel destul de mult prezentate. Ele sînt gîndurile unui regizor despre profesia sa, dacă vrei o profesime de credință, și o invitație la confruntarea deschisă a opiniilor.

CINEMATOGRAFE

● RĂPIREA FECIOARELOR: Păla — orele: 10, 12.15, 14.30; 16.45; 19; 21.15. București — orele: 9; 11.15; 13.30; 16.30; 18.45; 21.

● CU TOATĂ VITEZA ÎNAINTE: Republica — orele: 9.30; 11.45; 14; 16.30; 18.45; 21.

● PENTRU CÎTIVA DOLARI ÎN PLUS: Festival — orele: 8; 10.30; 13.45; 16.30; 19.15; 21.5.

● EROII DE LA TELEMARK: Grivița — orele: 9.30; 12; 15; 17.45; 20.30. Tomis — orele: 8.15; 10.45; 13.15; 15.45; 18.45; 20.30. Capitol — orele: 9; 11.45; 14.30; 17.30; 20.30.

● DOUA BILETE LA MATINEU: Victoria — orele: 9; 11.15; 13.30; 15; 18.30; 20.45.

● ÎMPUSCĂTURI PE PORTATIV: Lumina — orele: 9.15; 16.30; în continuare 18.45; 20.45.

● CIND TU NU ESTI: Doina — orele: 11.30; 13.45; 16; 18.15; 20.30.

● TOM JONES: Unlon — orele: 15.30; 18.30; 20.30.

● LEUL AFRICAN: Timpuri Noi — orele: 10.30; 12.15; 14; 15.45; 17.30; 19.15; 21 în continuare.

● BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU: Gulești — orele: 10; 15.30; 18; 20.30. Arta — orele:

9; 11; 13; 15; 17; 19; 21. Medonia — orele: 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.

● SFINTUL LA PÎNDĂ: Febovian — orele: 9.45; 12; 14.15; 16.30; 18.45; 21. Excelsior — orele: 8.45; 11; 13.15; 15.30; 17.45; 19.30; 21; 23.30. Modern — orele: 9.30; 11.45; 14; 16.15; 18.30; 20.45.

● CEI SAPTE SAMURAI: Dacia — orele: 8—20 în continuare.

● O SUTĂ UNU DALMATIENI: Buzești — orele: 15.30; 18; 20.30.

● ÎNNORARE TRECĂTOARE: Cringăși — orele 15.30; 18; 20.30.

17.30 — Pentru cei mici: Lumea copiilor.

18.00 — Pentru noi, femeile!

18.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 8-a).

19.00 — Pentru tineretul școlar: „Aplauze pentru colegii noștri” Program artistic prezentat de pionieri și școlari din județul Ilfov.

19.30 — Telegazeta de seară.

20.00 — Tele-enciclopedia.

21.00 — Intilnire cu violonistul Mihai Constantinescu.

21.20 — Filmul serial: Evadatul.

22.10 — „Dragoste, poveste veche...” Emisiune muzicală.

23.00 — Telegazeta de noapte.

23.15 — Telesport.

TEATRE

SIMBĂTA 23 MARTIE

Opera Română „Lilicacul”, ora 19.30; Opera „Prințesa Circului” ora 19.30; Teatrul Național Sala Comedia „Aps de soare” ora 19.30; Sala Studio „Jocul adevărului” ora 19.30; Teatrul de Comedie „Troilus și Cressida” ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” — Sala Schitu Măgureanu „Un tramvai numit dorință” ora 20; Sala Studio „Comedie pe întineric” ora 20; Teatrul Mic „Tango” ora 19.30; „Pur și simplu o criză” ora 20; Teatrul C. L. Nottara — Sala Magheru „Petru Rareș” ora 19.30; Sala Studio „Femei singure” ora 20; Teatrul Gulești în sala teatrului Evreesc de stat „Mortorii se suprimă” ora 19.30; Teatrul „Barbu Delavrancea” „Hoții” ora 19.30; Studioul IATC „Goana după fluturi” ora 20; Teatrul Ion Creangă „Năzdrăvăniile lui Paclă” ora 19.30; „Toate pinzele sus” — ora 15; „Nafragații” ora 18; Teatrul Tăndărică sala din Calea Victoriei „Ileana Sinziana” ora 10; Sala din strada Academiei „Vrăjitorul din Oz” ora 10.

DUMINICĂ 24 MARTIE

Opera Română „Coppelia” ora 11; „Loengrin” ora 19; Opera „Contesa Maritza” ora 19.30; „Paganini”, ora 19.30; Teatrul Național Sala Comedia „Maria Stuart”, ora 10; „Heidebergul de altădată” ora 15; „Domniile Clembey”, ora 19.30; Sala Studio „Dinu Păturică” ora 10; „Părinți teribili” ora 15; „O femeie cu bani” ora 19.30; Teatrul de Comedie „Un Hamlet de provincie” ora 10.30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” Sala Schitu Măgureanu „Iulius Cezar” ora 10.30; „Un tramvai numit dorință” ora 20; Sala Studio „Comedie pe întineric” ora 10.30 și 15; „Kean” ora 20; Teatrul Mic „Amintirea a două dimineți de luni” ora 10.30; „Medalion Vasile Alecsandri” ora 15; „Baltagul” (premieră) ora 20; Teatrul „C. I. Nottara” — Sala Magheru „Lovitura” ora 10; „Acest animal ciudat” ora 15.30; „Cînd luna e albastră” ora 19.30; Sala Studio „Cînd luna e albastră” ora 10; „Absența unui violoncel” ora 16; „Viziuni flamande” ora 20; Teatrul Gulești în sala Teatrului de Comedie „Vizul unei nopți de iarnă”, ora 19.30; Teatrul „Barbu Delavrancea” „Se caută un melancolic” ora 19.30; Teatrul Evreesc de Stat „Căutătorii de norocoase” ora 11; „Uriel Acosta”, ora 9.30; Teatrul „Ion Creangă” „Monstrul din Samarkand” ora 15; Toate pinzele sus”, ora 18.30; Teatrul Tăndărică Sala din Calea Victoriei „Ileana Sinziana” ora 11; Sala din strada Academiei „Tigrișorul Petre” ora 11.

17.30 — Pentru cei mici: Lumea copiilor.

18.00 — Pentru noi, femeile!

18.30 — Curs de limba spaniolă (lecția a 8-a).

19.00 — Pentru tineretul școlar: „Aplauze pentru colegii noștri” Program artistic prezentat de pionieri și școlari din județul Ilfov.

19.30 — Telegazeta de seară.

20.00 — Tele-enciclopedia.

21.00 — Intilnire cu violonistul Mihai Constantinescu.

21.20 — Filmul serial: Evadatul.

22.10 — „Dragoste, poveste veche...” Emisiune muzicală.

23.00 — Telegazeta de noapte.

23.15 — Telesport.

ESEURI ÎN TUȘ de NEAGU RĂDULESCU

UN RAPORT INVERS PRIMA EXPERTIZĂ DECUPAJ LA SPECTACOLELE OPEREI ROMÂNE

Văcă (Bogdan Untaru) sau evoluția vîrstei Leonida Teodorescu: Numai de-ar teși analiza de laborator... Ileana Iliescu și Ion Tugeanu în „Rapsoadia albastră”

HARALAMB ZINCĂ

OCHI doctorului KING

— ROMAN —
(VERSIONE PRESCURTATĂ)

— O să controlez... —
— Și am mai primit un telefon... astăzi pe la zece, din partea unui bărbat. Nu mi-a plăcut cum mi-a vorbit. Pe un ton grosolan, mi-a poruncit să-l dau pe tovarășul Miroiu la telefon. Faptul ăsta m-a intrigat... Pînă astăzi nimeni în afară de Virginia Munteanu nu l-a căutat la telefon.

— Ce i-ai răspuns? întrebă Roman stîrnit de relatarea gazdei.

— Că nu e acasă... Ochiul bătrînei se umplură de lacrimi; plîngea stăpînit. Vă rog să mă lertați, mi-e înima grea... tare grea. Ceva din adîncul ei îmi spune că Mișu nu mai e în viață. Proverbele-i cuvinte o speriată și tăcu. Continua însă să plîngă la fel de demn și de stăpînit. Roman nu interveni în nici

un fel: știa, din scurta dar bogata sa experiență, că în asemenea împrejurări lacrimile au darul să scoată unora la iveală elemente de-a dreptul surprinzătoare.

— Mi-a spus în ziua aceea cînd a plecat de acasă, vorbi ea într-un tîrziu, printr-o lacrimă, că se duce să se întîlnească cu Virginia Munteanu... că s-a săturat de burlăcie, că vrea să se căsătorească. „E timpul, i-am spus și eu. Acum pot să mor liniștit, i-am mai spus. Casa e a ta... Ti-o las tie moștenire... Ie-o și trăiește în ea fericit, așa cum am trăit și eu cu unchiul tău.” M-a sărutat în semn de mulțumire, a plecat și nu s-a mai întors. Începu să se bată în piept cu pumnul în care strîngea batista. Ceva din adîncul inimii îmi spune că n-am să-l mai văd niciodată.

— S-ar putea să ai dreptate, i se adresă Roman în gînd, îndulșog de presimțirile sumbre ale bătrînei, dar să vedem împreună ce-l de făcut”. Întrebă:

— Dacă se căsătorește, intenționa să rămînă la București?

— Da. L-am întrebă și mi-a răspuns că ar dori să se instaleze la București.

— Serviciul de la Constanța îl nemulțumea?

— Nu. Dimpotrivă... Mi-a mărturisit că era apreciat și respectat... Sărăcuțu’ de el, se văită ea, cine știe pe unde-i putrezesc acum oasele!

— Însă vițoarea lui soție l-ar fi urmat la Constanța? Îmi permițeti să-mi aprind o țigară?

— Poțim, vă rog... încuviințea ea, ștergîndu-și ochii. Cred că Virginia l-ar fi urmat pînă în pinzele albe...

Roman își aprinse țigara, lăsa să treacă un timp, ca apoi să deschidă iarăși vorba:

— Se cunoșteau doar de puțină vreme. În ce împrejurări s-au cunoscut?

— Ne-a putea să vă dau un răspuns exact. A cunoscut-o însă după două sau trei zile de la sosirea lui în București. Mi-a prezentat-o și mie... au luat de citeva ori masa împreună. E o femeie dragă. Îi și vedeam căsătorii și instalată în căsuța mea care l-ar fi rămas lui...

— Se întîlneau, se îndrăgostesc, gîndea Roman, pun la cale și căsătoria... Trăm doar în epoca vitezelor cosmice?

— Doamnă, aș vrea să mă uit prin camera nepotului dumneavoastră... Îmi permițeti?

Bătrîna reacționă într-un fel destul de ciudat, cel puțin așa i se păru ofiterului: tresări, ochii, dintr-o dată bănuitori, i se

făcură mici, își trecu nervoasă batista dintr-o mină într-alta. Roman se văzu nevoit să repete întrebarea.

— Da... da... desigur...
Doamna Bănescu se ridică net, neliniștită parcă de intenția ospetelui. Roman o urmă. Sufrageria avea cele trei camere ale locuinței. Deschise una din ușile vopsite în alb.

— Alci... asta e camera lui, vorbi ea cu o voce văioatăre.

Odaia spațioasă avea cele două ferestre orientate spre răsărit.

— E cea mai bună cameră, adăugă bătrîna. Eu și cu sotul meu am aranjat-o anume pentru Mișu... să se simtă bine... să știe că are casă, familia lui...

— Într-adevăr, spre deosebire de mobila bătrînească din celelate încăperi, camera lui Miroiu fusese amenajată simplu și modern. Deasupra studioului atîrna portretul înrămat al unei tinere femei, dar îmbrăcată și plepănată după moda veche, ochii femeii din fotografie erau frumoși și trîști.

— E sora mea, mama lui Mișu, îl lămurii bătrîna cu vocea stînsă. N-a avut noroc în viață... A murit împreună cu sotul ei într-o ciocnire de trenuri.

Roman îl aruncă o căutătură: doamna Bănescu rămăsese nemiscată lîngă ușă, stăpînindu-și cu greu o anumită neînlistă.

— Lucrurile din cameră au rămas așa cum au fost lăsate de nepotul dumneavoastră?

— Nu înțeleg, tresări bătrîna.

— Nu lipsește nimic?... În afară de dumneavoastră n-a mai intrat nimeni în cameră? Lucrurile sînt toate la locul lor?

— Desigur. Ce să lipsească? Nu, nu, nu lipsește nimic, îl asigură ea, înlîntîndu-și mințile și ducîndu-le la piept, ca pentru mine n-a intrat în casă...

— Ascultînd-o Roman își plimbă privirile prin încăpere: nu zări nimic să-i atragă luarea-amînte.

— Îmi permițeti să deschid șifonierul?

— Dacă e necesar, murmură ea urmîrînd fiecare gest al ofiterului.

Roman răsuci cheia din broasca șifonierului lăcut în negru.

— Lucrurile lui Miroiu rămîneau doamna Bănescu desmăchidată. Două costume ușoare de vară, afîrînd cu acuratețe pe două umerase metalice, trădau bunul gust al celui dispărut de acasă fără veste. Stofa era strălucă, croiala modernă. Atîneau costumele,

le pipăi buzunarele, nimic însă nu-i atrase atenția. Cercetă și celelate obiecte, apoi ochii i se opriră pe gemantanul ce se afla deasupra șifonierului.

— E al lui? întrebă Roman.

— Da... Dacă vrei să-l cercetezi, poțim, se arătă bătrîna binevoitoare.

Roman se înălță în virful picioarelor, apucă gemantanul și-l cobori cu grijă. Era ușor. Îl așeză jos pe covor. Bătrîna veni în clipa aceea lîngă dînsul, de parcă ar fi vrut să-l oprească sau să-l spună ceva. Roman, sperșit pe un genunchi, ridică încet capul: găsi cîteva perchi de ciorapi, un prosop, un număr vechi din „Paris Match”. Dădu să ia revista, dar în aceeași clipă degetele sale atînseseră ziarul așternut pe fundul gemantanului. Ceva îl atrase atenția. Virii mișu sub ziar și scoase de acolo cîteva scrisori.

— Ati găsit ceva? se interesă bătrîna cu o voce tremurătoare.

— Niste scrisori, îl răspunde, cercetîndu-le cu un interes aparte. Erau cîntă plicuri. Pe fiecare din ele, aceeași mină scrisă cu litere mari, rotunde: „Mihai Miroiu — Pensiune”. Nu fuseseră expediate prin poștă, ci imitate destinatariului pe alia ca. Scoase la întîmplare o scrisoare și, din primele cuvinte ale epistolei, își dădu seama că intrase în posesia unor mărturisiri amoroase.

— Sînt pe numele lui Mișu?

— Da, și voi avea nevoie de ele. Bineînțeles, cu îngăduința dumneavoastră, stătu în vederea cercetărilor.

— Mă rog, acceptă doamna Bănescu, nelîndu-și ochii de la plicurile din mina ofiterului.

— N-a știut de existența lor, își zise Roman, acum e curioasă să le afle conținutul.”

Roman se ridică, puse gemantanul la loc, mai privi încă o dată încăperea, ca și cum ar fi vrut să memoreze obiectele din jur, apoi, ostentativ, se întoarse.

— Vă mulțumesc.

Revenită în sufragerie, Doamna Bănescu nu-l mai poțti să ia loc la masă. Voia să-și arate, astfel deduse ofiterul, nemulțumirea pentru faptul că nu știuse de existența scrisorilor și că el ocilise discuțiile în jurul lor. Dar altcun, n-avea cum proceda; i se oferise, pe neașteptate, prilejul de a confrunta anumite date, ca, de pildă, sinceritatea nepotului față de mîtușa sa. Întrebă:

— Locuia singura la Constanța?

(Urmare în numărul nostru de MIERCURI)

EXPUNEREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmas din pag. 1)

organizațiile de partid trebuie să asigure ca toate unitățile productive să lucreze la capacitatea proiectată, să realizeze parametrii prevăzuți în proiectul tehnico-economic.

După cum se știe, anul trecut am obținut o serie de rezultate în acțiunea de îmbunătățire a organizației științifice a producției și a muncii, dar ele constituie doar un început. Aceste realizări au evidențiat marile rezerve de care dispun întreprinderile noastre, posibilitatea de a obține, cu mijloacele existente, producții suplimentare. Este de aceea necesară continuarea și perseverența acțiunii începute, perfecționarea continuă a organizației producției și a muncii, descoperirea de noi rezerve și capacități de producție, valorificarea superioară a mijloacelor materiale și umane de care dispunem.

Există tovarășii, toate condițiile ca și anul acesta nu numai să realizăm, dar să depășim prevederile planului; se vor crea astfel condiții și mai bune pentru îndeplinirea planului pe 1969—1970, pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor cincinalului.

După cum se știe, în primul doi ani sarcinile planului cincinal au fost realizate și în agricultură cu o depășire substanțială. În toate județele există condiții pentru dezvoltarea producției agricole, sau a unor ramuri ale acesteia. Comitetele județene și consiliile populare trebuie să analizeze temeinic condițiile din fiecare județ și să stabilească măsuri concrete pentru dezvoltarea într-un ritm mai intens a producției agricole, atât cerealiere cât și animale.

Ținând seama că lucrările agricole din această primăvară sînt întreprinse, se impune luarea unor măsuri energice pentru accelerarea executării înămintării și a celorlalte lucrări. Trebuie făcut totul pentru asigurarea condițiilor necesare obținerii în acest an a unei bogate recolte de cereale. Se impune îngrijirea cu toată atenția a culturilor de toamnă, precum și realizarea la timp a înămintărilor de porumb, a celorlalte cereale. Trebuie acordată, totodată, o atenție sporită culturii plantelor tehnice care ocupă o suprafață mare și care au un rol important în producția noastră agricolă. În toamna anului trecut, în baza indicațiilor Comitetului Central al partidului, am elaborat un plan special privind producția legumicolă. Comitetele județene și consiliile populare, organele agricole trebuie să ia toate măsurile pentru realizarea integrală a prevederilor acestui plan, pentru asigurarea unei producții mari de legume care să satisfacă în întregime cerințele de consum ale populației și necesitățile de export. Nu se mai poate admite să ne înfîlțim cu situația de anul trecut în aprovizionarea cu legume; dispunem de tot ceea ce este necesar pentru a asigura o producție mai mare în legumicultură, pentru a aproviziona bine populația.

În județele cu pondere viticolă și pomologică se impun măsuri hotărâtoare pentru lichidarea neajunsurilor care s-au manifestat în anii trecuți în îngrijirea viilor și pomilor, pentru executarea în cele mai bune condiții a lucrărilor pomiviticole. Asigurarea creșterii rapide a producției pomiviticole este impusă de necesitatea satisfacerii în condiții mai bune a nevoilor de consum ale populației, avînd totodată drept consecință creșterea veniturilor oamenilor muncii din agricultură. La Consiliul de Miniștri s-a adoptat un plan de măsuri și o hotărâre care va fi trimisă județelor și în care se prevăd măsuri de îmbunătățire a muncii în acest domeniu de activitate.

De o atenție specială trebuie să se bucure sectorul zootehnic, asigurarea sporirii mai rapide a efectivelor de animale. Pe baza indicațiilor Comitetului Executiv al Comitetului Central s-au stabilit în această direcție sarcini superioare celor cuprinse în planul cincinal, privind în deosebi efectivul de vaci și scroafe. Trebuie înțeles că de sporirea rapidă a numărului de animale depinde asigurarea aprovizionării în condiții tot mai bune a populației cu carne, lapte și alte produse animale. Fără acestea nu vom putea rezolva satisfacerea cerințelor crescînde ale consumului. Este necesar să depunem eforturi pentru a depăși prevederile planului cu privire la sporirea numărului de animale. Comitetele județene, organele agricole trebuie să ia toate măsurile pentru a asigura îndeplinirea acestor sarcini. Pentru a obține cât mai rapid cantități suplimentare de carne este necesar să punem un accent mai mare în această perioadă pe sporirea numărului de oi și de păsări. Se impune ca în 1970 să avem circa 6 milioane de bovine din care 3 milioane vaci și circa 8,5—9 milioane de porci, din care circa 850.000 de scroafe. Astfel, vom crea o bază bună pentru viitor, pentru dezvoltarea la nivelul corespunzător a zootehniei din țara noastră. Iată de ce atrag atenția și roș ca fie luate toate măsurile pentru realizarea sarcinilor suplimentare de creștere a efectivului de animale. Aceasta impune, desigur, și asigurarea bazei furajere pentru coopera-

tivele agricole, pentru toți producătorii, diminuînd într-o anumită măsură cantitățile prevăzute pentru fondul central. Creșterea animalelor nu poate fi îndeplinită fără creșterea corespunzătoare a cantităților de furaje. Trebuie să urmărim realizarea programului adoptat acum un an privind fabricarea furajelor combinate.

Comitetele județene și consiliile populare trebuie să acorde mai multă atenție îndrumării activității întreprinderilor agricole de stat, îmbunătățirii activității acestora în conformitate cu sarcinile trasate de Comitetul Central al partidului.

Observațiile juste făcute în cadrul discuțiilor cu privire la munca trusturilor agricole, la necesitatea asigurării unei conduceri mai directe în județe a unităților agricole de stat vor putea fi soluționate pînă la sfîrșitul acestui an. În acest scop vom găsi, desigur, și aplica soluții mai bune, dar pînă în toamnă trusturile vor continua să-și desfășoare activitatea pentru a nu dezorganiza munca în agricultura de stat. Asigurîndu-se consultarea largă a organelor județene, va trebui să punem ordine în îndrumarea acestor unități, să îmbunătățim formele organizatorice de conducere a unităților agricole de stat.

Crearea Uniunilor Cooperativelor Agricole de Producție a dus la îmbunătățirea îndrumării și conducerii unităților cooperatiste. Comitetele județene de partid și consiliile populare trebuie să manifeste însă o preocupare sporită față de activitatea uniunilor și cooperativelor agricole, să le acorde un ajutor permanent în vederea întăririi lor economice-organizatorice, astfel ca fiecare cooperativă agricolă să devină o unitate cu rezultate bune în producția vegetală și animală, capabilă să asigure veniturii sporite membrilor săi.

Crește răspunderea consilierilor populare în aprovizionarea populației cu produse alimentare și industriale, în buna de servire a cetățenilor. Dar trebuie să spunem că există și o serie de fenomene negative în organizarea aprovizionării pieței. S-au creat astfel în comerț importante stocuri de mărfuri nevindute. Din păcate, noi nu cunoaștem ce reprezintă aceste mărfuri, probabil multe produse sînt stocate, de ani de zile și nu mai pot fi valorificate, altora li se pot găsi anumite întrebări. Consiliul de Miniștri va trebui să organizeze un studiu asupra stocurilor de mărfuri și în același timp să asigure un sistem de cunoaștere, cel puțin trimestrială, a compoziției acestor stocuri.

Trebuie să procedăm așa cum s-a mai recomandat, de altfel, și cum fac și țările avansate cînd rămîn la sfîrșitul anului cu stocuri de mărfuri: să introducăm sistemul soldurilor în comerț. Chiar dacă unele mărfuri se vor vinde sub preț de cost, aceasta e mai avantajos decît să fie ținute în depozit, cheltuindu-se bani pentru păstrarea lor. Tovarășii care se ocupă de comerț și cooperarea de consum trebuie să ia toate măsurile pentru a pune ordine în acest domeniu.

Consiliile populare, organele comerciale și cooperatiste nu trebuie să admită nici un fel de delăsare sau neglijență în sectoarele aprovizionării și deservirii populației; în acest domeniu trebuie executat un control permanent, iar acei funcționari care nu-și îndeplinesc îndatoririle față de oamenii muncii trebuie trași la răspundere public, cu toată severitatea.

Trebuie înțeles o dată că nu cetățenii sînt la dispoziția aparatului de stat și de partid, a funcționarilor, ci invers. Aparatul de partid, de stat, funcționarilor sînt la dispoziția cetățenilor; ei sînt puși pentru a răspunde cerințelor populației. Să întărim controlul opiniei publice, al maselor largi populare asupra tuturor sectoarelor de deservire, asupra felului cum aparatul administrativ, funcționăresc își îndeplinește îndatoririle. Comitetele județene, consiliile populare trebuie să se ocupe mai îndeaproape de educarea cadrelor administrative și totodată să ia o poziție mai fermă față de acei care nu-și îndeplinesc datoria.

Tovarăși,
În lunile următoare vor fi luate în continuare o serie de măsuri pentru tragererea în viață a hotărîrilor Conferinței Naționale privind perfecționarea conducerii și planificării economice, a întregii activități sociale. Vor fi constituite comitetele de direcție în întreprinderi și sisteme convingîși că aceasta va contribui la îmbunătățirea muncii în întreprinderile industriale. În ridicarea activității economice în întreaga țară. Areastă acțiune va trebui să se desfășoare în mod organizat, asigurîndu-se desfășurarea de la început, în cele mai bune condiții, a activității noilor organe colective de conducere a întreprinderilor. Va începe, de asemenea, constituirea centrelor industriale preconizate de Conferința Națională, se va trece la aplicarea măsurilor de perfecționare a planificării și activității financiare. Vor fi luate, de asemenea, o serie de măsuri în învîntămînt, sănătate.

În domeniul culturii și în alte

sectoare de activitate.

Acest bogat program de acțiuni cu caracter economic-social prevăzută pentru lunile următoare, și care este menită să dea viață hotărîrilor Conferinței Naționale, cere din partea comitetelor județene de partid, a tuturor organelor de partid și de stat o activitate susținută, intensă, o vie muncă organizatorică și politică. Aplicarea în viață a tuturor acestor măsuri impune creșterea răspunderii organelor economice, sporirea rolului organizațiilor de partid, al organelor de partid și de stat, îmbunătățirea continuă a activității lor, aplicarea cu fermitate a principiului de bază al vieții noastre sociale — munca colectivă —

întărind răspunderii fiecărui activist, a fiecărui membru de partid, atât față de atribuțiile directe ce-i revin, cit și față de îndeplinirea sarcinilor noastre generale.

Simplificările aduse în organizarea administrativ-teritorială, înlăturarea paralelismelor din munca diferitelor organe de partid și de stat au creat condiții pentru desfășurarea la un nivel superior a întregii activități de partid și de stat. Ținînd seama de multiplele probleme pe care le are de rezolvat în activitatea zilnică, comitetele județene de partid și consiliile populare trebuie să se adreseze direct tovarășilor care răspund de diferitele sectoare de activitate la Consiliul de Miniștri și Comitetul Central, vicepreședinților Consiliului de Miniștri și secretarilor Comitetului Central, solicitînd ajutor în rezolvarea problemelor ce intră în competența acestora.

Este necesar ca la Comitetul Central și la Consiliul de Miniștri să organizăm mai bine studiarea problemelor pe care le ridică activitatea comitetelor județene, asigurînd rezolvarea lor în termenul cel mai scurt. Nu trebuie să rămîniți nici o problemă care să nu primească în timpul cel mai scurt răspuns din partea organelor centrale de conducere.

Faptul că aceeași persoană îndeplinește astăzi și funcția de prim-secretar al comitetului județean și pe cea de președinte al consiliului popular creează condiții pentru rezolvarea mai eficace și mai operativă a sarcinilor. Mulți din tovarășii prim-secretari au apreciat, pe baza experienței de pînă acum, ca deosebit de pozitivă această măsură. Așa cum spuneau unii tovarășii, aici, acum sînt puși nu numai în situația de a da îndrumări și sfaturi, ci și de a acționa nemijlocit pentru realizarea în viață a hotărîrilor de partid și de stat.

Primii secretari ai comitetelor județene de partid au început să se ocupe de multe probleme pe care înainte le considerau minore, să le dea importanță și să insiste pentru rezolvarea lor. Aceasta va constitui un ajutor prețios pentru Comitetul Central, pentru Comitetul Executiv, pentru Consiliul de Miniștri, în vederea lichidării unor neajunsuri statornicite în practica noastră în decursul anilor, a îmbunătățirii metodelor și formelor noastre de activitate. Desigur, pe baza experienței de o lună este încă devreme să se tragă concluzii, totuși se poate spune că începutul este bun.

E normal ca în țara noastră, unde partidul comunist este partid de guvernămînt. Îndeplinind rolul de forță conducătoare a națiunii, organele și organizațiile de partid, cele mai bune cadre ale partidului să acționeze nemijlocit în muncă de îndeplinire a politicii partidului. Faptul că multă vreme în unele sectoare e a desfășurat activitatea paralelă pe linia de partid și de stat a creat neajunsuri, a dus la risipirea forțelor și energiei. Această situație a generat și alte consecințe negative și nefînd direct răspunzător de un anumit sector de activitate, unii activiști de partid s-au rupt de problemele activității practice, aceasta dăunîndu-le atât lor, cit și activității partidului. În viitor este necesar să se pună un accent tot mai mare pe participarea nemijlocită a cadrelor de partid, a activiștilor de partid, de stat și ai organizațiilor de masă, la realizarea în practică a hotărîrilor și sarcinilor partidului.

Prin realizarea noii împărțiri administrativ-teritoriale s-a realizat o îmbunătățire calitativă a compoziției aparatului de partid și de stat, al organizațiilor obștești, precum și reducerea sa într-un procent de peste 30 la sută. Cel mai mulți dintre activiștii de partid și lucrătorii din aparatul de stat rămîși disponibili au fost de pe acum repartizați în muncă. Este o sarcină de seamă a comitetelor județene de partid și consilierilor populare să asigure ca în cel mai scurt timp absolut toți lucrătorii disponibili să fie încadrați în muncă, pentru a-și putea aduce contribuția la activitatea generală a poporului, la eforturile pentru înflorirea patriei noastre.

Va trebui ca și în viitor să se dea atenție reducerii aparatului administrativ-funcționăresc. Trebuie să spunem că există încă tendința la unele instituții județene — și mai ales la ministere — de a crea scheme umflăte, de a concentra un aparat administrativ numeros Revine comitetelor județene de partid și consilierilor populare județene sarcina să vegheze cu atenție la încadrarea fiecărui instituții jude-

țene, municipale sau orășenești, înlăturîndu-se cu toată hotărîrea supraîncălzirea schemelor, asigurîndu-se numărul de cadre strict necesar —

bune dezvoltări a activității. Dezvoltarea economiei naționale pe o linie de maximă rentabilitate și eficiență cere nu creșterea aparatului funcționăresc, ci cuprinderea forței de muncă în primul rînd în sfera producției materiale. Numai astfel se poate asigura folosirea rațională a resurselor de muncă ale țării, se poate evita creșterea cheltuielilor neproductive, se poate asigura progresul rapid al patriei noastre.

În discuții purtate în cadrul consfătuirilor au fost ridicate, pe bună dreptate, o serie de probleme legate de munca viitoare a organelor județene, care, potrivit hotărîrilor, au dublă subordonare — atât față de consiliile populare, cit și față de ministere. Din cele relatate se pare că unele ministere au înțeles dubla subordonare în sensul scoaterii unor instituții județene de sub conducerea consilierilor populari.

În fond, se pare că nu a fost înțeles ceea ce trebuie să realizăm prin măsurile de îmbunătățire a organizației teritorial-administrative, prin înființarea noilor organe județene. Atunci cînd s-a pus problema ca instituțiile economice, de învățămînt, sănătate, cultură să nu mai funcționeze ca secții ale consilierilor populare, s-a pornit nu de la ideea ca ele să fie scoase de sub conducerea și îndrumarea consilierilor populare, ci de la necesitatea de a le asigura mai multă operativitate în muncă, mai multă răspundere și autonomie. Noi am pornit de la principiul că ele trebuie să-și desfășoare activitatea în întregime sub conducerea și sub îndrumarea consilierilor populare județene.

Organele conducătoare ale întregii activități din județ sînt comitetul județean de partid, consiliul popular județean. El răspund de întreaga activitate economică, socială și culturală de pe teritoriul respectiv. Dubla subordonare înseamnă, totodată, răspunderea ministerului pentru îndrumarea și controlul aplicării unei politici unitare în domeniile respective de activitate, asigurînd ca în întreaga țară să se îndeplinească în mod unitar hotărîrile de partid și de stat.

Cred că e necesar ca în cel mai scurt timp să se elaboreze legea de organizare și funcționare a consilierilor populare, precum și regulamentele de activitate ale celorlalte organe județene. Aceste documente trebuie să fie publice, iar la întocmirea lor să fie consultate comitetele județene de partid și consiliile populare. Pînă atunci, trebuie respectate legile în vigoare, care n-au fost abrogate și întregă activitate trebuie desfășurată pe baza acestor legi. Nimeni nu poate să abroge o lege, o hotărîre a Consiliului de Miniștri cu de la sine putere. Trebuie să înțelegem că respectarea și aplicarea neabătută a legilor este una din cerințele elementare ale muncii noastre, o obligație a tuturor organelor de partid și de stat.

Sîmîți tovarășii,
Creșterea rolului conducător al partidului nostru în întreaga viață socială, dezvoltarea democrației interne de partid fac necesar ca în viitor să se acorde mai multă atenție îmbunătățirii muncii organelor conducătoare de partid, cele mai bune cadre ale partidului să acționeze nemijlocit în muncă de îndeplinire a politicii partidului. Faptul că multă vreme în unele sectoare e a desfășurat activitatea paralelă pe linia de partid și de stat a creat neajunsuri, a dus la risipirea forțelor și energiei. Această situație a generat și alte consecințe negative și nefînd direct răspunzător de un anumit sector de activitate, unii activiști de partid s-au rupt de problemele activității practice, aceasta dăunîndu-le atât lor, cit și activității partidului. În viitor este necesar să se pună un accent tot mai mare pe participarea nemijlocită a cadrelor de partid, a activiștilor de partid, de stat și ai organizațiilor de masă, la realizarea în practică a hotărîrilor și sarcinilor partidului.

Prin realizarea noii împărțiri administrativ-teritoriale s-a realizat o îmbunătățire calitativă a compoziției aparatului de partid și de stat, al organizațiilor obștești, precum și reducerea sa într-un procent de peste 30 la sută. Cel mai mulți dintre activiștii de partid și lucrătorii din aparatul de stat rămîși disponibili au fost de pe acum repartizați în muncă. Este o sarcină de seamă a comitetelor județene de partid și consilierilor populare să asigure ca în cel mai scurt timp absolut toți lucrătorii disponibili să fie încadrați în muncă, pentru a-și putea aduce contribuția la activitatea generală a poporului, la eforturile pentru înflorirea patriei noastre.

Va trebui ca și în viitor să se dea atenție reducerii aparatului administrativ-funcționăresc. Trebuie să spunem că există încă tendința la unele instituții județene — și mai ales la ministere — de a crea scheme umflăte, de a concentra un aparat administrativ numeros Revine comitetelor județene de partid și consilierilor populare județene sarcina să vegheze cu atenție la încadrarea fiecărui instituții jude-

țene, municipale sau orășenești, înlăturîndu-se cu toată hotărîrea supraîncălzirea schemelor, asigurîndu-se numărul de cadre strict necesar —

bune dezvoltări a activității. Dezvoltarea economiei naționale pe o linie de maximă rentabilitate și eficiență cere nu creșterea aparatului funcționăresc, ci cuprinderea forței de muncă în primul rînd în sfera producției materiale. Numai astfel se poate asigura folosirea rațională a resurselor de muncă ale țării, se poate evita creșterea cheltuielilor neproductive, se poate asigura progresul rapid al patriei noastre.

În discuții purtate în cadrul consfătuirilor au fost ridicate, pe bună dreptate, o serie de probleme legate de munca viitoare a organelor județene, care, potrivit hotărîrilor, au dublă subordonare — atât față de consiliile populare, cit și față de ministere. Din cele relatate se pare că unele ministere au înțeles dubla subordonare în sensul scoaterii unor instituții județene de sub conducerea consilierilor populari.

În fond, se pare că nu a fost înțeles ceea ce trebuie să realizăm prin măsurile de îmbunătățire a organizației teritorial-administrative, prin înființarea noilor organe județene. Atunci cînd s-a pus problema ca instituțiile economice, de învățămînt, sănătate, cultură să nu mai funcționeze ca secții ale consilierilor populare, s-a pornit nu de la ideea ca ele să fie scoase de sub conducerea și îndrumarea consilierilor populare, ci de la necesitatea de a le asigura mai multă operativitate în muncă, mai multă răspundere și autonomie. Noi am pornit de la principiul că ele trebuie să-și desfășoare activitatea în întregime sub conducerea și sub îndrumarea consilierilor populare județene.

Organele conducătoare ale întregii activități din județ sînt comitetul județean de partid, consiliul popular județean. El răspund de întreaga activitate economică, socială și culturală de pe teritoriul respectiv. Dubla subordonare înseamnă, totodată, răspunderea ministerului pentru îndrumarea și controlul aplicării unei politici unitare în domeniile respective de activitate, asigurînd ca în întreaga țară să se îndeplinească în mod unitar hotărîrile de partid și de stat.

Cred că e necesar ca în cel mai scurt timp să se elaboreze legea de organizare și funcționare a consilierilor populare, precum și regulamentele de activitate ale celorlalte organe județene. Aceste documente trebuie să fie publice, iar la întocmirea lor să fie consultate comitetele județene de partid și consiliile populare. Pînă atunci, trebuie respectate legile în vigoare, care n-au fost abrogate și întregă activitate trebuie desfășurată pe baza acestor legi. Nimeni nu poate să abroge o lege, o hotărîre a Consiliului de Miniștri cu de la sine putere. Trebuie să înțelegem că respectarea și aplicarea neabătută a legilor este una din cerințele elementare ale muncii noastre, o obligație a tuturor organelor de partid și de stat.

Sîmîți tovarășii,
Creșterea rolului conducător al partidului nostru în întreaga viață socială, dezvoltarea democrației interne de partid fac necesar ca în viitor să se acorde mai multă atenție îmbunătățirii muncii organelor conducătoare de partid, cele mai bune cadre ale partidului să acționeze nemijlocit în muncă de îndeplinire a politicii partidului. Faptul că multă vreme în unele sectoare e a desfășurat activitatea paralelă pe linia de partid și de stat a creat neajunsuri, a dus la risipirea forțelor și energiei. Această situație a generat și alte consecințe negative și nefînd direct răspunzător de un anumit sector de activitate, unii activiști de partid s-au rupt de problemele activității practice, aceasta dăunîndu-le atât lor, cit și activității partidului. În viitor este necesar să se pună un accent tot mai mare pe participarea nemijlocită a cadrelor de partid, a activiștilor de partid, de stat și ai organizațiilor de masă, la realizarea în practică a hotărîrilor și sarcinilor partidului.

Prin realizarea noii împărțiri administrativ-teritoriale s-a realizat o îmbunătățire calitativă a compoziției aparatului de partid și de stat, al organizațiilor obștești, precum și reducerea sa într-un procent de peste 30 la sută. Cel mai mulți dintre activiștii de partid și lucrătorii din aparatul de stat rămîși disponibili au fost de pe acum repartizați în muncă. Este o sarcină de seamă a comitetelor județene de partid și consilierilor populare să asigure ca în cel mai scurt timp absolut toți lucrătorii disponibili să fie încadrați în muncă, pentru a-și putea aduce contribuția la activitatea generală a poporului, la eforturile pentru înflorirea patriei noastre.

cu munci de conducere în partid, în stat, de la Comitetul Central pînă jos, să participe activ la informarea membrilor de partid, a maselor asupra problemelor politicii noastre, să facă expunerii în fața activului și membrilor de partid și în fața cetățenilor.

Primii secretari ai comitetelor județene de partid să ia măsuri pentru ca, începînd cu ei, cel puțin o dată pe lună, activiștii de partid să meargă în fața muncitorilor, țărănilor, intelectualiilor, să ia cuvîntul și să lămurească politica noastră. Munca de popularizare a politicii partidului să nu fie lăsată, cum se face uneori, numai pe seama propagandiștilor. Propagandiștii trebuie să fie în primul rînd activiștii de frunte ai organelor de partid. Aceasta este concepția partidului nostru despre propagandă. Propagandiștii care nu sînt în situația de a cunoaște preocupările comitetului județean, de exemplu, și de a clarifica în cunoștință de cauză problemele și întrebările care se ridică, răspund în mod șablonat. Unii reproduc mecanic articolele de presă, alții folosec citate de acum 100 de ani, sau apelează la hotărîri, hotărîrile sînt bune, dar numai explicarea hotărîrilor, pe care pînă la urmă fiecare le citește, nu ajută la înțelegerea problemelor. De aceea, pentru a lărgi activitatea noastră de propagandă, pentru a face să fie mai bine înțeleasă politica noastră de întregul partid, de întregul popor, trebuie ca, începînd de sus și pînă jos, cei mai buni activiști să participe la această muncă.

Organele și organizațiile de partid au datoria să analizeze și să dezbate diferitele fenomene ale dezvoltării sociale, să se preocupe de înțelegerea justă de către fiecare comunist a concepțiilor noastre despre lume și viață. Pentru aceasta nu este suficientă însă memorarea mecanică a unor teze sau citate din clasici sau lectură, mai mult sau mai puțin superficială, a hotărîrilor de partid și de stat. Este necesară ridicarea cunoștințelor științifice, filozofice, de cultură generală ale tuturor membrilor de partid, fiecare trebuînd să se străduiască să-și lumineze mințile cu tot ceea ce, a descoperit mai de preț omenirea pînă acum. Numai astfel membrii de partid pot fi militanți activi în combaterea unor concepții străine, a influențelor ideologice imperialiste, a manifestărilor retrograde, a cosmopolitismului, naționalismului, sovietismului și altor concepții și teorii antisocialiste, numai așa pot deveni propagatori ai ideilor socialismului științific. Numai astfel vor putea comunistii să-și îndeplinească rolul de avangardă în societate. Noi nu putem să apărăm sau să promovăm ideologia noastră izolîndu-ne de mișcarea internațională a ideilor. Noi putem să facem ca marxism-leninismul să capete influență tot mai puternică în conștiințele idealiste sau de altă natură. În această confruntare să fim în stare să demonstrăm ideile noastre nu prin măsuri administrative, nu impunîndu-le printr-un ucuz, ci prin muncă științifică de lămurire. Iată de ce consider că trebuie să punem accentul pe ridicarea generală a nivelului de cunoștințe al activului nostru, al comunistilor, al poporului, astfel ca concepția noastră să devină un bun al tuturor. Numai dacă însușirea acestei concepții se va face pe baze științifice, ea va fi trinitică, va asigura mersul hotărîrii înainte în viața socială, ideologică și politică. Întreaga activitate de propagandă a partidului nostru trebuie să se orienteze în această direcție. Se impune ca presa, publicistica cultural-artistică, științifică să abordeze mai pregnant în paginile lor problemele actuale ale politicii externe și interne ale partidului nostru, ale dezvoltării sociale contemporane, ale activității științifice și de creație literar-artistică, să militeze activ împotriva concepțiilor și influențelor idealiste, pentru promovarea concepției materialist-dialectice și istorice despre lume și viață. Trebuie să spunem că în această direcție nu întodeauna publicațiile noastre se dovedeseră la înălțime. Comitetele de partid au datoria de a îndruma aceste publicații, ca și întreaga activitate ideologică, de a exercita un control permanent și eficient asupra conținutului lor, de a se preocupa de ridicarea continuă a nivelului de cunoștințe politice și ideologice al celor ce lucrează în acest domeniu.

Totodată este necesar să atragem în mai largă măsură în munca activului de partid, în activitatea noastră politică, socială, un număr și mai mare de specialiști din domeniul tehnic, din domeniul științelor sociale, al altor științe umaniste, din domeniul artei și culturii.

Sigur, tovarășii, noi trebuie să facem loc în paginile presei noastre unei confruntări libere de păreri, dar aceasta nu înseamnă că trebuie să stăm pasivi față de ideile retrograde, că trebuie să nu milităm și să nu arătăm care este concepția noastră. Trebuie să înțelegem că dacă facem drum schimbului de păreri, în știință, artă și literatură în toate domeniile vieții sociale, trebuie să exprimăm cu putere și poziția noastră ideologică filozofică, estetică, etică. Iată

de ce primii secretari ai comitetelor județene, organele de partid și de stat trebuie să se ocupe de îndrumarea atentă a întregii activități culturale-educative.

Vorbînd de îndrumarea activității politico-ideologice și cultural-științifice, trebuie înțeles că aceasta se realizează nu pe cale administrativă, ci prin dezbateră largă a problemelor cu oamenii de știință și cultură, cu creatorii, astfel ca aceștia să înțeleagă și să-și însușească concepția înaintată a partidului nostru despre lume și viață și să devină ei înșiși militanți activi pentru propagarea ei.

Comitetele județene de partid vor trebui să acorde o atenție deosebită îndrumării activității consilierilor populare, în îndeplinirea atribuțiilor sporite ce le revin acestora în viața socială a județelor respective. O sarcină de seamă a noilor organe județene este buna gospodărire a tuturor localităților, îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale locuitorilor. Acționînd în strînsă legătură cu masa cetățenilor, studînd atent preocupările și cerințele oamenilor muncii de toate categoriile, organele județene trebuie să asigure cu maximum de operativitate rezolvarea problemelor pe care le ridică viața, progresul multilateral al țării.

Ținînd seama că pentru urmărirea unui șir de probleme nu mai există secția la partid și la consiliile populare, că în locul acestora au fost create instituții județene speciale, cu dublă subordonare, este necesar ca organele județene să controleze, să conducă și să îndrume îndeaproape activitatea acestora. Instituțiile nou create trebuie să răspundă nemijlocit de realizarea tuturor sarcinilor din domeniul respectiv de activitate. Comitetele județene de partid vor trebui să analizeze periodic felul în care aceste organe, conducătorii lor își îndeplinesc atribuțiile și să ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea continuă a muncii lor.

Tovarăși,
Activitatea comitetelor județene, a tuturor organelor și organizațiilor de partid, muncă consilierilor populare și a celorlalte organe locale de stat trebuie să se realizeze cu obținerea de noi succese în realizarea hotărîrilor adoptate de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a partidului. Întreaga noastră activitate urmărește dezvoltarea mai rapidă a societății socialiste, perfecționarea continuă a orînduirii noastre noi.

Problema îmbunătățirii activității economice și sociale se pune, după cum cunoașteți, într-un fel sau altul, în mai toate țările socialiste. Aceasta este o necesitate obiectivă a mersului înainte al noii orînduirii, de satisfacerea căreia depind, pînă la urmă, dezvoltarea și întărirea fiecărei țări socialiste, întărirea sistemului socialist mondial, creșterea influenței socialismului în întreaga lume. Desigur, problemele îmbunătățirii activității de conducere a construcției socialiste se rezolvă în mod diferit de la țară la țară, în conformitate cu condițiile economice-sociale concrete, cu particularitățile naționale și istorice, corespunzător cărora fiecare partid și-și elaborează linia politică, soluțiile practice. Este, desigur, util și necesar să fie cunoscută experiența altor țări și a altor țări socialiste, dar în elaborarea și stabilirea măsurilor concrete trebuie pornit întodeauna de la situația specifică din țara respectivă. Studierea experienței altor țări trebuie să se bazeze, după părerea noastră, pe relații de încredere și respect reciproc, pe dreptul fiecărui partid de a-și elabora de sine stătător politica, de a adopta cele și mijloacele pe care le crede de cuvință în vederea îndeplinirii sarcinilor ce-i revin în societate. Este necesar să primim cu încredere activitatea desfășurată de fiecare partid și popor pentru dezvoltarea economică și socială, pentru asigurarea mersului înainte pe calea construcției socialiste. Trebuie avut în vedere că nici un partid, nici un popor care, au cucerit prin lupte grele victoria orînduirii socialiste nu sînt dispuse să renunțe la ele, iar preocupările îndreptate spre îmbunătățirea formelor organizatorice și a metodelor de muncă servesc progresului, socialismului în țara respectivă, și în întreaga lume.

Sîmîți tovarășii,
Linile directoare ale politicii și activității internaționale ale partidului nostru, care au fost definite cu claritate în documentele Congresului al IX-lea, ale Conferinței Naționale și în sesiunea din iulie 1967 a Marii Adunări Naționale, își păstrează deplina valabilitate, justetea lor fiind confirmată de desfășurarea evenimentelor pe plan mondial. În politica noastră externă am acordat și acordăm cea mai mare atenție dezvoltării relațiilor de prietenie și cooperare cu toate țările socialiste, colaborării cu toate țările, indiferent de orînduirea socială, întăririi solidarității cu partidele comuniste și muncitorești frățești, unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste. În acest spirit, Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 14 februarie a.c. a hotărît, după cum se știe, ca o delegație a partidului nostru să participe la întîlnirea consultativă de la Budapesta, pentru a aduce contribuția, împreună cu partidele participante, la pregătirea unei consfătuiri internaționale a partidelor frățești în vederea restabilirii unității în

lume. Este regretabil că în desfășurarea întîlnirii și-au făcut loc practici care au pus delegația noastră în imposibilitatea de a participa în continuare la lucrări. După părerea noastră, în situația creată, rămînd în întîlnire, delegația noastră ar fi trebuit să se angajeze în polemică, ceea ce ar fi contribuit nu la netezirea căilor spre îmbunătățirea relațiilor dintre partide, ci la ascuțirea divergențelor, și așa astăzi în mișcarea comunistă. Aceasta n-ar fi corespuns cu linia, cu orientarea dată de Comitetul nostru Central, care a hotărît ca delegația noastră să militeze la întîlnire pentru îmbunătățirea relațiilor dintre partide și să facă totul pentru a nu se ajunge la ascuțirea acestora. Tocmai din dorința de a nu face nimic pentru adîncirea divergențelor în mișcarea comunistă, pentru a nu ne face părtași la criticarea și blamarea altor partide, în sesiunea plenară extraordinară a C.C. al P.C.R. din 1 martie a.c. s-a hotărît ca delegația noastră să nu participe la întîlnirea consultativă de la Budapesta. Așa cum a afirmat plenara, partidul nostru va acționa și în viitor, cu toată consecvența, pentru dezvoltarea colaborării cu toate partidele frățești, independent dacă au participat sau nu la întîlnirea consultativă de la Budapesta, pentru întărirea unității mișcării comuniste și muncitorești.

Considerăm că acum, cînd imperialismul intensifică războiul agresiv din Vietnam, punînd în pericol pacea și securitatea popoarelor, este necesar mai mult ca orîndă să nu se facă nimic care să agraveze situația din mișcarea comunistă și antiimperialistă, ci, dimpotrivă, să se acționeze cu toată răspunderea pentru a propie și colaborare între partide, pentru apărarea și întărirea unității lor și a tuturor forțelor antiimperialiste. Partidul nostru își va aduce și în viitor întreaga sa contribuție la dezvoltarea relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, pe baza marxism-leninismului și a internaționalismului socialist, a respectării suveranității și egalității partidelor, va milita neobosit pentru unitatea mișcării comuniste — condiția esențială a succesului în lupta împotriva imperialismului, pentru pace și progres social.

Pe bună dreptate omenirea este astăzi profund preocupată de problema pericolului unui război termonuclear; ea își concentrează eforturile pentru găsirea căilor de îndepărtare și lichidare a primejdiei unei asemenea conflagrații distrugătoare. Evident, calea sigură pentru a face ca popoarele să nu devină nicodată victimele unui atac atomic este dezarmarea nucleară, lichidarea stocurilor existente de arme atomice, interzicerea producerii unor asemenea arme. Dar întrucît un asemenea deziderat este o luptă îndelungată și nu se poate realiza dintr-o dată, în slujba acestei cauze pot juca un rol important și unele măsuri parțiale, cum este, de pildă, interzicerea proliferării armelor atomice. România consideră că un tratat de neplăcută care să asigure pașii concreți spre dezarmarea nucleară, să ofere garanții statelor ce renunță de bună voie la procurarea armelor atomice, să permită desfășurarea științific sub egida unui control echitabil, ar putea juca un rol important în lupta omenirii pentru pace și securitate.

Este cunoscut faptul că, pe baza conlucrării statelor membre ale Comitetului de la Geneva, proiectul Tratatului de neproliferare a fost îmbunătățit, incluzînd, într-o formă sau alta, unele din propunerile exprimate de o serie de țări, print

CUM VĂ SIMȚIȚI ÎN CLUB-BARURILE PENTRU TINERET?

„Excelent!”

RĂSPUND SPECTATORII DE LA STUDENT - CLUB

Prezentat în avanspremieră la STUDENT-CLUB, spectacolul cuprinzând schițele dramatice ale lui Dumitru Solomon — spectacol pregătit de Mihai Dimiu pentru inaugurarea studioului experimental al A.T.M. propune, sub titlatura generică de „Teatru rotund”, o inedită formulă de reprezentare teatrală.

Ca modalitate spectaculară, formula sugerează, simplu, un spațiu de joc în formă circulară. Inovația lui Mihai Dimiu ar consta în explorarea acestui spațiu cu intenția de a realiza unitatea temporală a acțiunii, concepiind mișcarea actorilor în sensul deplasării acestor de ceasornic. Soluția este de efect în măsura în care textul o acceptă și o încorporează firesc, fără a lăsa impresia forțuitului. Or, și asta e vizibil în spectacol, o gândire regizorală oricât de atentă nu poate recupera niște texte inegale ca valoare.

Am văzut cu cițiva cunoscuți actori ai scenelor bucureștene, în ipostaze mai mult sau mai puțin inedite (Eugenia Popoici, Matei Alexandru, Anda Caropol, Lazăr Vrabie, Camelia Zorăscu, Dimitrie Dunea). Am aplaudat doi excelenți tineri actori, ce merită cu siguranță o mai mare atenție din partea teatrelor noastre precum și a criticii: Constantin Dîplan și Mihai Stan.

PETRE RADO

Mai mult ca la bar decât ca la club
RECEPȚIONĂM
RĂSPUNSUL TINERILOR
HUNEDORENI

Schimb de opinii
Foto: C. CONSTANTIN

N-au trecut nici două luni de la darea în folosință a bar-clubului tineretului din Hunedoara și iată că între T.A.P.L. și Comitetul municipal al U.T.C. a început un dialog neplăcut:

— Nu prea consumă tinerii dvs. la localul nostru, a început să se plîngă responsabilul.

— De fapt ei nu vin aici ca să se îmbete, au răspuns prompt tovarășii de la U.T.C.

— Bine, dar avem și noi un plan, știți că nu-l putem realiza? În localul de mare cum e al nostru cu 30 de căștării nu vinde în 5 luni nici cît vînd singură bufeteria de la gară într-o lună. Se poate una ca asta? Ospătării nu-și cîștigă salariile.

— Asta pe noi nu ne interesează, au răspuns cei de la U.T.C. Descurcați-vă cum știți.

A început discordia. Intr-o zi responsabilul a venit la serviciu supărat.

— Aici nu trebuie televizoare, și zis el. Ii atrag pe tineri și nu-i lasă să se consume. Ia, să le dăm jos.

Și le-a dat. În altă zi, un ospătător s-a gândit că la urma urmei nici jocurile de club (șah, remi, table) n-au ce căuta acolo, așa că și ele s-au dus. N-a trecut mult și tinerii au constatat cu stupefacție că de la intrare a dispărut paznicul care avea datoria să nu lase înăuntru decât pe cei în înțință corespunzătoare, apoi au văzut că la plată ospătării, ca un făcut, încep să „greșescă” din ce în ce mai des.

Din zi în zi tinerii au început să se simtă tot mai stîngheri.

— Nu sînt prea mulțumit de ceea ce înțeleg aici, ne declara tînărul Constantin Pătru, lăcătuș la Combinatul siderurgic. La început am crezut că bar-clubul este în primul rînd club și apoi bar. Acum constat că relația este inversă. Eu, și nu numai eu, vin aici să mă distrez, să mă destind după o zi de muncă. Ei bine, vreau nu vreau, mi se impune să beau și să mă-nînc.

Nu ni se oferă aici decât contact, declara cu vădită nemulțumire tînărul Alexandru Negulescu, elev la școala tehnică siderurgică. Este trist să vezi aici zilnic zeci de tineri care nu fac altceva decât să privească la paharul cu băutura din față.

Asemenea cuvinte am mai auzit și de la alții. Întrebarea se pune: unde este prezența comitetului municipal al U.T.C. care are datoria să vegheze la buna desfășurare a activității bar-clubului? Deși la început și-a propus să organizeze numeroase acțiuni interesante (consemnate la timpul lor și în ziarul nostru) pe parcurs multe din ele au fost abandonate nejustificat. Iată ce ne-a spus în acest sens tînărul Ioan Olescu, salariat la laminorul nr. 850 mm.

La început au fost organizate câteva acțiuni atractive care au trezit interesul tinerilor. Mai refer la concertele susținute de soliștii de muzică populară și ușoară, de interpretări de scenete și momente vesele, la concursurile pe teme istorice (dintre care una și despre castelul Corvineștilor din Hunedoara) sau concursurile intitulate „Cel mai bun solist și dansator”. Acum, în afară de dans, alte acțiuni nu se mai organizează. Vă spun sincer că pe tovarășii de la comitetul municipal U.T.C. nu i-am mai văzut de mult pe aici.

— Și cite nu s-ar putea face, îl completează colegul său de muncă, Tudor Bucă. Mă gîndesc la niște demonstrații de dans modern, care s-ar putea organiza în pauza dintre dansuri, la acțiuni pentru educarea etică a tineretului (sînt necesare, că de o vreme încoace au început să apară aici tineri în înțință deplorabilă), serii literare, parizi ale soliștilor, nu înșă numai de muzică ușoară, sau populară, precum și numeroase alte acțiuni.

Dacă ar exista mai mult interes din partea organizatorilor...
ALEXANDRU BALGRADEAN

„AȘTEPTĂM O STAGI-UNE MAI FERICITĂ“!

RĂSPUND TINERII
DIN BRAȘOV

La inaugurarea, în urmă cu 3 luni a cafe-barului tineretului de pe strada 7 Noiembrie din Brașov s-au consumat nu puține laude la adresa organizatorilor lui. De la bun început însă, el și-a deschis porțile sub semnul improvizăției, al lucrului făcut pe jumătate de dragul de a fi făcut și raportat. Din pricina aceasta cele trei seri pe săptămîni în care cofetăria Modern (ce puțin își merită denumirea!) era destinată cafe-barului, intruneau aici tineri dintre aceia care de la prima vedere nu-și lasă o impresie prea bună și care oricum băteau toată ziua căldărul străzii. Firește, băieții și fetele serioase ocoleau localul așa cum o fac și în zilele obișnuite cînd respectiva cofetărie este plină de dimineață pînă seara de fum și de țipet „teribil”, care, așa cum ar spune Marin Sorescu, sug toată ziua filozofia cu pînă dintr-un pahar cu citronadă.

S-a greșit, deci, încă de la alegerea acestei cofetării ca local pentru cafe-bar. Programul cultural-artistic serit consumatorilor în schimbul a 10 lei la intrare, devine, oricît de bune intenții ar fi avut interpretii, strident într-un asemenea cadru.

Acasta ar fi una din explicațiile pentru care, începînd cu a doua și a treia ediție a cafe-barului, numărul celor care îi

dețeană a creației populare, comitetul municipal pentru cultură și artă s-au angajat solemn că ne vor sprijini. Angajamentele lor au fost însă formale. La foarte puțin timp de la începerea activității cafe-barului ei au uitat de noi. Actorii invitați au început să lipsească sau să se declare nemulțumiți cu sumele pe care puteam să le oferim. Teatrul ne luate pînă și reflectorul pe care ni-l împrumutase inițial. La rîndul său I.A.P.L. nu și-a dat nici o atenție pentru a amenaja sala ca să corespundă unei astfel de activități tineresti.

Criticele formulate de către comitetul municipal la adresele amintite mai sus sînt într-adevăr juste. Comitetul municipal însă nu poate fi nici el absolut de răspunderă. Activității săi aveau datoria să ceară și să insiste mai energic pentru obținerea ajutorului necesar, iar pe de altă parte, să manifeste mai multă atenție pentru popularizarea cafe-barului printr-un program variat și interesant, în primul rînd, întocmit pe baza sugestilor venite din partea tinerilor.

LAL ROMULUS

De mai bine de două luni fostul bar al tineretului din Bala Mare a fost închis nu pentru renovare ci pentru înființarea unui magazin de piese de schimb auto. Cînd se va deschide noul bar? După toate probabilitățile, în jurul datei de 1 Mai în neîncăpătoarea sală a fostului magazin de piese auto. De ce s-au făcut aceste mișcări de unități?

„CARE CLUB-BAR?“

SE MIRĂ TINERII
BĂIMĂRENI

Deoarece se pare că existau fonduri și organizația comercială nu avea unde să le folosească. Intre timp fostul club „Flacăra” al Combinatului chimic-metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” a fost denumit pompos clubul tineretului. Dualitatea conducerii combinat—U.T.C. nu a dus la rezultatele scontate. Și astfel au loc seri de dans în hol și într-o încăpere mai mică a clubului, deoarece în sala mare sînt mesele de biliard și „tinerii” de 50—60 de ani vin să-și petreacă schimbăta la masă, cu tacul în mînă. În plus, dacă se programează o schimbătră distractivă ea trebuie să fiină pînă la orele 22.00. După care sindicatul închide ușile. Acum s-a ajuns la o formulă mai elastică: se programează activitatea clubului de către organele U.T.C. și sindicat. Se preconizează chiar înființarea unui bar, dar TAPL nu are fondurile necesare și nici mobilier, sindicatul nu vrea să aloce nici un ban, iar comitetul U.T.C. ar aloca dar nu are, deocamdată, fonduri disponibile pentru așa ceva. Așa că, tinerii băimăreni, distrați-vă pe unde puteți pînă cînd club-barul, preconizat încă de la sfîrșitul anului trecut, la o perspectivă mai clară de a se înființa...

ȘTEFAN GANESCU

Ce împiedică elevii

(Urmare din pag. 1)

afixe de felurite dimensiuni vorbesc despre trecute sau viitoare turnee ale unor ansambluri, formații, teatre. Alte afixe, anunțuri ale secretariatului, ale direcției, ale unității de pionieri, aduc la cunoștința elevilor anumite măsuri, instrucțiuni, activități cu caracter obligatoriu sau facultativ. Niciieri însă vreo invitație din partea organizației U.T.C. Dacă informarea directă, prin viu grai, a elevilor este ceva mai dificilă, presupunînd contactul nemijlocit cu ei, de ce oare nu s-a gîndit comitetul U.T.C., măcar, la afixe, la accesibilitatea și eficacitatea acestui mijloc de informare a elevilor, de popularizare a programelor de activități, a manifestărilor educative pe care le organizează?

La fel la liceul nr. 2.

— Profesorul de desen a fost cam ocupat în ultimele zile. Dinsul trebuia să se scrie.

Ni se vorbește despre numărul mare de elevi talentați, despre o vitoare expoziție cu lucrările lor, despre faptul că prin programa analitică toți elevii învață, înăd la școala generală, desenul liniar și tehnic, scrierea standardizată și iată, de necrezut, anunțul privind programul de vacanță, acțiunile organizației U.T.C., ale elevilor înșiși, trebuie să le scrie profesorul de desen!

O înțînire cu secretarul comitetului U.T.C. din liceul nr. 1, profesorul Birgăoanu Emil ne dă prilejul să vedem așternut pe hîrtie programul unui club de vacanță. Am fi dorit să aflăm în ce măsură activitățile propuse, reflectă doleanțele și cerințele elevilor. De prisos. Cu o oră înainte, directorul școlii ne precizează limpede:

— Nu s-a putut face ceva. Programul l-am pregătit în fugă. Dar să știți, la noi în școala au fost și vacanțe organizate pe baza inițiativelor elevilor. Au fost acțiuni frumoase. Acum însă nu am putut stringe inițiativele.

Și tot atît de limpede, tovarășul director sugerează cauza:

— Abia sîmbătă la seșînța cu directorii ni s-a comunicat ce să prindem în programul de vacanță. A fost un tovarăș de la pionieri dar s-a referit și la U.T.C.

Despre valorificarea inițiativelor elevilor la liceul nr. 2, despre măsura în care acțiunile propuse răspund dorințelor lor, un simplu amănunt: pentru excursie s-au înscris foarte puțini elevi

din clasa a XI-a. De ce? Pentru că ani de zile la rînd li se propun aceleași trasee.

Unele concluzii se pot desprinde din faptele relatate mai sus. Pentru a obține înțîniri complete, următoarea întrebare: — În ce măsură reflectă conceperea și organizarea vacanței elevilor, spiritul măsurilor adoptate de partid privind îmbunătățirea muncii cu tineretul?

Surprinsă la început, tovarășul căruia le-am adresat întrebarea, au formulat răspunsuri cît se poate de concrete. Reproducem ad-literam:

Severin Georgeta: Am înțeles să-i ducem pe elevi la filme și la spectacole ca să nu-l lășăm să umble fără rost pe străzi.

Drăgoi Nicolae: „În măsuri” se recomandă să evităm supraîncălzirea. Elevii să nu fie obligați cu sarcini pe linie școlară. Să fie orientați spre odihnă.

Am încercat să deslușim ce înțeleg interlocutorii noștri prin necesitatea valorificării inițiativelor elevilor, cultivarea spiritului lor organizatoric, fantezie, atractivitate, prin colaborarea dintre școală și organizația U.T.C. În cercări infructuoase. Replica unanimă: S-a dat indicăție ca elevii să se odihnească.

Asemenea răspunsuri ne absolve de orice comentarii. Un profesor ne vorbește despre o anume „blazare civică”, dar să nu deviem de la subiect.

Involuntar, în situația unei asemenea constatări, îți pui întrebarea: oare organizația U.T.C. din școala nu sînt și ele îndrumate și controlate de nimeni? Nu era cazul să li se acorde o atenție sporită, un sprijin eficient? Mai ales că pregătirea vacanței oare organizațiilor un bun prilej de experimentare, de verificare a unor forme de activități care să se înscrie în cerințele și exigențele dezbătute la Consfățuirea pe țară a U.T.C.

Sarcinile acestea ar reveni după cîte știm comitetului municipal U.T.C.

P. S.

Există și excepții. Ne aflăm la comitetul municipal U.T.C. cînd a sosit aici președintele consiliului local de educație fizică și sport. Motivul vizitei: să invite reprezentanții comitetului municipal U.T.C. la o acțiune de vacanță. Avea rugămîntea ca cineva, adresîndu-se celor 70 de elevi, care în cursul vacanței își vor desfășura pregătirea sportivă în cadrul taberei organizate aici, să le spună cîteva cuvinte de bun venit, să le ureze vacanță plăcută. Nu ne îndoiim că invitația va fi acceptată. Și aceasta, fiindcă excepția confirmă regula.

DEBUTUL VACANȚEI

În județul Teleorman vacanța și-a făcut un debut de bun augur care a reunit fantezia și inițiativa organizației U.T.C. din școli, a elevilor.

„Pretexte” de înțînire într-un cadru festiv-distractiv au existat și vor exista suficiente în continuare vacanței. Carnavalurile elevilor sînt dedicate florilor și primăverii. Florile „au poposit” la Turnu Măgurele printr-o elevii locale. „Întreaga”, la carnaval, Primăvara „s-a instaurat” la carnavalul elevilor din orașul Alexandria, din Zimnicea și Roșiori. Lăcele din comuna Otleni, din Videle și Drăgănești și-au cîștigat cum se cuvine frunțașii la înțînătură înțînătură la seri distractive anume organizate pentru ei. Formații artistice și-au înțînătură colegii pe scena festivalurilor, iar la Turnu Măgurele s-a desfășurat un adevărat concurs teatral.

Așadar, un debut promițător pentru următoarele zile de vacanță. Elevii au de pe acum certitudinea că va depinde numai de ei să se vadă bine la cluburile care se deschid bine la cluburile care se deschid în localitățile din județ. Sedile de vacanță își onorează titlatura, printr-o agendă de activități, din care nu lipsește serile distractive, înțînătură în muzică, și pictură, ciclurile de filme pentru elevi, drumeții, Turul județului pe biciclete, competiții sportive. Un album de vacanță intitulat „Primăvara în Teleorman” va străbate ca o stație a satelor din județ, pentru a surprinde cele mai frumoase activități de vacanță.

Promisiuni? Se pare că mîni anticipa realizarea lor, mai ales că ne așezăm „argumente” în cele alte județe în favoarea acestui optimism de vacanță.

Amintim doar cîteva acțiuni interesante inițiate de organizațiile U.T.C. din școlile județului Vrancea: organizarea zilelor atletismului, ciclismului, fotbalului, voleiului și handbalului — în orașele Focșani și Adjuș, precum și întreceri sportive între școlile din orașele județului. Elevilor liceului „Al. I. Cuza” din Focșani li s-a pregătit o surpriză: o excursie în Bulgaria.

La rețențarea cursurilor școlii și parcurile din jurul acestora vor fi mai bine amenajate, înțînătură elevii și-au propus să le înfrumusețeze în zilele vacanței.

HORIA CIOABĂ

DIN BIOGRAFIILE JUDETELOR

Va fi necesar spre cunoaștere, înainte de a ne începe călătoria prin inima și timpul județului de pe pieptul drept al Oltului, să alungăm acele vorbe și fapte, acele documente și scrieri care, intrinsece și orînduite, evocate și reînșuflețite, au neprecupețitul har de a înșemna: neam, patrie, origine, limbă, actul istoric, socialism.

Rînd pe rînd, din panopticul istoriei județului Olt de acum, ne vor străfulgera nume de domnitori, de cărturari, de eroi ai poporului, ani de cotitură — înșcrișuri.

Aflăm astfel că orașul Slatina e pomenit pentru prima dată în documente la 20 ianuarie 1368 și anume în acel, cel mai vechi privilegiu comercial, dat de Vladislav Vlaicu I, negustorilor din Brașov.

Mai aflăm că după secolul X și mai ales după ultimul val de migrații, așezarea omenescă de la Slatina se va dezvolta intens datorită unor condiții favorabile, rolul hotărîtor avînd-l dezvoltarea factorilor de producție — fierăritul, cocăritul, agricultura (viticultura).

Mai aflăm că încă din perioada primei sale mențiuni documentare, că orașul Slatina era capitală a județului Olt, menționat în timpul lui Radu cel Mare într-un hrisov datat 26 aprilie 1500 și care se întindea pînă la Dunăre.

Importanța centru economic și administrativ în evul mediu, Slatina joacă rol și de capitală itinerantă. Astfel, un document existent la muzeul județean Olt grăiește de peste ani, dar cu forța clipei săpăturii „Din cetatea de scaun Slatina și-a dat Voivodul Vlad Vintilă hrisovul din 5 iunie 1535”.

La sfîrșitul secolului XIX, capitală a unui județ cu o agricultură extensivă, Slatina se va dezvolta greu industrial. Primul document care atestă existența unei întreprinderi ce funcționează prin forța de aburi datează din anul 1881. În 1882 se construiește moara Olteanca în 1847, primul pod stabil peste Olt, în 1888—1891 podul metalic de acum.

La începutul secolului XX, în Slatina ritmul dezvoltării industriale încetinește. Orașul încremenește, mari moșieri acaparează pămînturile Oltului, stare ce se repercută și asupra dezvoltării sale urbanistice.

Profesorul Nicolae Iorga, care vizita Slatina în acel început de veac XX, spunea despre acest oraș: „Viața bate încetinel într-un trup amorțit de multă vreme”.

Scăpat dintre chingile munților, Oltul se scurge în albie, și leaptă vespimul de zale, din spate și clooc țesut, își împetește fruntea și simplele și face primul său mare popas la porțile orașului-aluminii.

Prioc de pe colina Grădiște, orașul transmite astăzi cea cantitate de forță în stare să declanșeze dorința de cunoaștere, în stare să incite imaginația.

Lar dacă îți muși soarele în spate (la o anume oră a zilei) spre sud, în linpezimea orizontului, vei avea sub priviri panoramical cîmpurile și satelor de o netezime și acurateță demnă de grafie.

Să fie oare Oltul nașul care în anul acesta '68, și-a rebotezat finul? Parcă îi auz glasul de apă: Te vei numi ca la începuturi.

O imagine parțială de astăzi a orașului Slatina — capitală de județ

Foto: ION CUCU

turi, Olt, vei vîdeți și înțînătură de aici și pînă la înțînătură mea cu Dunărea cea albastră.

Intinsul de pămînturi bogate, apele, satele, orașele împreună cu făuritorii, păstrătorii și harnicii locuitori, ce se cuprind între dealurile Drăgășanilor și de acolu-

județului Olt alocate pentru perioada 1968—1970 este de 4 miliarde lei, din care numai în anul acesta peste un miliard și cincisute de milioane lei.

La cele 13 întreprinderi industriale (7 de înșemnatate republicane) aflate în producție activă,

tului va rivaliza cu intrarea în București prin Calea Griviței). Mai adăugă la acest parțial tablou: o casă de cultură, două pavilioane administrative, un hotel turistic pe Colina Grădiștei (de o rară frumusețe, aduce un decor natural schimbat se vor planta rășinoase pentru vespicul lor verde).

Iar mai departe, în inima județului, la Băi, se află în construcție fabrica de boghiori și mai departe, la Caracal, o fabrică de zahăr; la Corabia o tăbăcărie minerală.

Așa va să fie, dovezii grăitoare, cifre, vin în a sublinia și materializa imperativul cu funcție de lege.

anul acesta se adăugă începuturile altor două: Uzina de carbonoză și Uzina de prelucrare a aluminii (documentația generală se află la fața locului).

La cele 30 de blocuri, înșemnat 2.000 apartamente, se vor înșcolona pînă în anul 1970 alte 2.700 apartamente. (Intrarea în orașul Slatina prin șoseaua Fiteș-

Vei afla că în cîmpia Bolanului se produce cel mai bun grîu și porumb din județ. Vei mai afla că vinul cel mai limpede și catifelat, tonic și dăunător de veselie, se toarnă în pahare în satele de pe dealurile din apropierea Drăgășanilor și Simbureștilor, vei mai afla că, după cum soace și afirmă un tînăr inginer horticultor de la C.A.P. Teșiu, Oltul înșeamnă prin ceea ce produce grădînile ce se fin lanț de-a lungul malului său, — un măr-far cu o sută de vagoane pline cu aur.

Bateți la porțile satelor ce se cunosc și se recunosc, și se numesc Stoicînești, Scornicești, Teșiu, Iancu Jianu, Izbițeni, și alte multe și veți fi întîmpinați cu piine și sare cu plecîcîni și urări de bine ați venit.

Prindeți în palme spicul de grîu din cîmpia Bolanului și mestecați-l boabele ca în amii copilăriei și veți simți dulceața și aromă.

Așa va să fie. Oltul părăsește cu regret, do-cuadă buclă largă și lentă, arc de

OLT

în colaborare pe tot de-a lungul Oltului, pînă la Dunărea cea mare, să fie și să se numească județul Olt.

Așa va să fie. Dovedzi grăitoare, cifre, vin în a sublinia și materializa imperativul cu funcție de lege. Yolumul înșcrișurilor la începuturi.

ION CUCU

Poate că nici una dintre pasionantele probleme ale biologiei contemporane nu sînt privity cu mai mult interes decît aceea legată de altă de complexul domeniu al eredității.

Academician MIHAI BENIU

Vorba „ce naște din pîscă goareci mîncîncă” e o confirmare empirică populară a eredității. Dar îndemnul fiecărei specii, individualității și rezistența sa completă prin experiență proprie anume gori lăsată de evoluție ca o posibilități sau capacitate de înțelegere și inteligență, deci să se „specializeze” intruciva singur.

Totuși, înseși aceste capacități sînt ereditare ca „instrumente” de adaptare și nu oricine poate face orice, mai ales cînd e vorba de performanțe le depășesc limitele normale. Pe lîngă condițiile de mediu, schimbătoare și variate pe plan istorico-social, există însușirile individuale, înclinații, aptitudini, desigur perfectibile și deosebite ca zestre ereditară, de la un individ la altul. Pînă la o anumită limită social-utile educația îi aduce pe oameni la un fel de numitor comun, făcîndu-i să se poată înțelege și să ducă la capăt diferite sarcini în mod satisfăcător.

Dar cînd se trece de această limită, prin plus de cunoștințe speciale și se pedalează pe însușirile individuale mai pronunțate, începe diferențierea între indivizi: savanți, artiști, tehnicieni etc. de toate felurile. Iar aici începe selecția socială, dirijată sau nu, după calitățile și înclinațiile specifice. Aici se aplică vorba: mulți sînt chemați, dar puțini aleși. Cîci nu oricare are cap de matematician, ureche muzicală, mîni și ochi de pictor sau însușiri de a deveni cosmonaut. În nici un caz nu le are la gradul superlativ care să-l salte peste bariera mediei sociale. Iar cei „săltați” cu forța, nu-și fac nici lor nici altora bine. Talenți și geniu nu se ridică cu proptele, ci pe aripile proprii într-un mediu prielnic.

Cînd vorbim de familia de pictori, de compozitori, de matematicieni din tătă-n fiu, în afara de înzestrarea ereditară a făcut un rol decisiv și mediu prielnic.

Omul nu are însă o singură însușire, ci un mîncuș, din care mai multe pot fi de o calitate superioară chezușind performanțe la cel mai înalt nivel, cum este în cazul unui Leonardo da Vinci, Michelangelo, Goethe și alții. Problema e numai de a nu neglija pe cea mai importantă și de a nu schimonosi profilul personalității prin una mediocrități, caricaturizantă.

Și mai e o problemă: de a nu lăsa impoștă să ia locul valorii — boala ce se întimplă des în societate și este oprit de defavorabilă viitorului societății. Cîci a parveni se poate și fără talent, talentului lipsindu-i „talentul” de a parveni. Tocmai acest lucru poate să-l asigure societatea socialistă, anume să asigure maximum de șanse de reușită, indiferent de proveniența socială, celor ce dispun de aptitudinile specifice și de poziunea de a dezvolta arta, știința și cultura umană. Aceasta e o datorie cu atît mai mare cu cît talentele nu cresc și nu se dezvoltă ca buruienile pe lîngă gard sau pe maidan.

Dacă, de exemplu, copilul lui David Oistrach a devenit un virtuoz este din cauza înzestrării sale native, dar nu mai puțin din cauza părinților săi care nu-l este numai tată, ci și profesor.

Dar fenomenul nu se restrînge la familie. Dintr-o casă de muncitori, modesti poate țese un geniu matematic sau un mare actor. Totul e și nu devină „infirma” din cauza mediului, zestre nati-

unor caracteristici globale, ci de transmiterea unei „norme de reacție”, cîteodată multivalentă, în raport cu influențele mediului. Cu alte cuvînt, condiții de mediu pot alege dintre mai multe posibilități evolutive, pot determina gradul de dezvoltare și de manifestare al unei caracteristici. În lumina datelor actuale de genetică nu poate exista alternativă: „ereditate alternativă” nu poate fi decît rodul unei viziuni dialectice despre lumea vie.

Pe de altă parte, însă, genetica ne arată că mecanismele de realizare ale unei caracteristici sînt de o mare complexitate și de o mare finețe, astfel încît intervenția noastră activă, în multe cazuri, necesită o cunoaștere adivincă și mijloace specifice care contrastează cu ceea ce imaginăm optimiștii adepți ai tezei omnipotenței mediului.

Aș vrea să-mi exprim cu acest prilej, nesatisfața față de termenul genetic, căruia i-aș prefera pe cel de ereditologie; căci genetica nu este știința genelor lor ci a fost întemeiată ca o știință a genezei caracterelor și aptitudinilor lor sociale.

S.B.S. Haldane spunea, la un Congres Internațional de Genetică, că morala genetică trebuie să fie: „omul potrivit la locul potrivit”.

Îndelungata mea experiență de medic endocrinolog mă face să acord o mare însemnătate, nu numai însușirilor legate de zestre ereditară (genotip) ci și celor legate de structura actuală, globală a individului, rezultată (pe diverse căi) a acestei zestre și a influențelor mediului, a bolilor chiar (fenotip).

Hormoni sînt printre cei mai importanți realizatori ai fenotipului fizic și temperamental — iar acad. C. I. Parhon speră încă de acum 40 de ani că hormonoterapia va putea fi o terapie modelantă și regeneratoare. Un „salt” de trei secole mă duce cu gîndul la Descartes, filozoful care era convins că medicina va face pe oameni, nu numai mai sănătoși, ci și mai buni, mai evoluți din punct de vedere moral... Vreau să afirm că pedagogia viitorului se va orienta progresiv către o colaborare cît mai intimă cu specialistul în psihologie diferențială, ereditologică și cu medicul.

Ea va deveni, în felul acesta, din ce în ce mai concretă, mai aplicată la individul cu particularitățile sale — și din ce în ce mai puțin rutinată sau sablonizată.

Academician EUG. MACOVSKI

Istoria științei, istoria artelor nu poate oferi suficiente exemple care demonstrează că în anumite împrejurări calitățile părinților nu numai că se transmit dar se și potențează la maximum. Totuși factorii care intervin sînt pe deplin cunoscuți.

Pe de altă parte, se mai constată în același domeniu și efecte negative pe care încă nu le putem corecta. Astfel, la a treia sau a patra generație pot să apară descendenți stabi dotați, destul de avuți predecesori cu calități excepționale. Problema va fi desigur rezolvată pe plan științific într-un viitor apropiat.

Să nu uităm, în același timp că procesul de educație revine un rol foarte important și poate influența în bine sau în rău, după cum este aplicat, formarea personalității unui om, dezvoltarea aptitudinilor.

Eu cred că prin muncă se pot obține rezultate fundamentale în orice domeniu. Să vă dau un exemplu. La Liceul din Arad, exista o veche tradiție în ceea ce privește matematica și fizica. Erau aici foarte mulți pro-

fesori care știau să stimuleze pe elevi, organizau concursuri de specialitate cu ei, îi încurajau să formuleze probleme. Unii elevi, cu ajutorul corpului profesoral, au și scris o revistă „de specialitate”. Animatorul acesteia era actualul academician Tiberiu Popovici.

Și mai mult cet mai mulți dintre colegii mei au urmat fizico-matematic. La Arad au învățat și profesorul Valeriu Novacu și academicianul Aurel Avramescu.

Nu trebuie să dau mai multe exemple pentru a demonstra că cheia sistemului matematic se poate obține printr-o îndrumare bună și printr-o muncă personală, perseverentă, de continuă auto-perfecționare.

Prof. univ. dr. docent NICOLAE BOTNARIUC

Vreau să privesc mai întîi problema din punct de vedere biologic. Toate organismele, plante și animale, au o anumită bază ereditară, care este înscrisă, ca să spunem așa, în structura unor anumite molecule de substanțe organice, respectiv, după cum

rite fîrî au pus în evidență o serie de aspecte privind caracteristicile eredității umane și modelarea lor sub influența educației. Studiile asupra familiilor, studiile de genealogie precum și numeroase cercetări biografice privind personalități ilustre ne oferă un material interesant de meditație cu privire la această mult discutată problemă. Din multitudinea de aspecte deschise la acest capitol mai puțin cunoscut este aceea a moștenirii aptitudinilor.

Printre altele în 5 generații ale familiei Bach din 57 membri, 15 au fost compozitori de talent. Sebastian Bach însăși căsătorit de două ori a avut 20 de copii, dintre aceștia la 10-a răzîmînt în mod pregnant talentul muzical. Există însă și alte tipuri de situații. Astfel, dintre 136 membri ai familiei Schuman, niciunul nu posedă vre-un talent muzical. Se pare că, în acest caz, spre deosebire de cel citat anterior, aptitudinea muzicală a apărut dintr-o combinație a întîmplare a patrimoniului ereditat. Deși Schuman s-a căsătorit cu o femeie sensibilă față de muzică nici unul din cei 8 copii ai săi nu a manifestat talent muzical.

Exemplele se pot multiplica. Așa de pildă, Mozart, tuburătorul caz Mozart, ne pune în fața unui bogat patrimoniu ereditat muzical. Cei ce cunosc biografia lui știu însă că tatăl său care era

nici răchita mișculele”. Dar ea mai spune lapidar: școala face omul om, și altou, pomul pom. Puterile și limitele eredității și mediului se găsesc între aceste extreme.

Știința adîncește adevăruri, dar pînă acum n-a mers mult dincolo de ele. În istoria umanității a existat, am putea spune, o lungă perioadă, în care, în lupta dintre ereditate și mediu formativ acesta din urmă a avut o influență mare asupra omului, nu a fost formativ, propriu-zis cît selectiv. Fîmța care nu e și supune trebuia să dispară. Astăzi mediul formativ, prin educație, poate să influențeze și direct pe om. Genetica deschide în această direcție perspective pline de certe speranțe.

Trebuie să spunem că știința modernă vine pe de altă parte și în sprijinul eredității. Ceea ce nu e de loc rău, pentru că ereditatea înseamnă experiență multilaterală, experiență adunată, concentrată și fixată în însușiri și aptitudini. Acest fruct și tezaur minunat al vieții și timpului se cade să fie conservat și protejat cum se cuvine. În condițiile vieții civilizate omul poate să facă și face acest lucru.

Intr-adevăr, în luptă cu mediul inconjurator, ființa umană tînde, în bună măsură, să se transforme, mai degrabă mediul inconjurator, pentru a-l adapta nevoilor de dezvoltare ale omului, decît să

bombardament informativ și formativ ne-o demonstrează evoluția generală-umană.

În cadrul procesului de „mutație socială” operat de modelarea educațională, zestre ereditară prin opoziția dată de incetarea modificărilor intime în particole noi a produs în cursul evoluției umane o schimbare a varietății a tipurilor de manifestare umană. Profesorul Conklin, în cartea sa „Direcția evoluției umane”, susține că n-am putea găsi doi oameni la fel chiar de am învia toți morții de acum cinci sute de mii de ani și pînă astăzi. Și totuși, în această imensă varietate există posibilitatea unor ordonări a gândirii în legătură cu relația ereditate-educație, nu plecid de la unele aspecte limitate ale personalității umane, așa cum s-a încercat de pildă să se facă cu inteligența, cu aptitudinile etc., ci de la sistemele de organizare ale procesului de integrare. În fond, trebuie să surprindem dacă mecanismul genetic permite transmiterea unei aptitudini generale de a fi educat. Să luăm în acest sens experiențele celebre pe care un psiholog le-a făcut cu decenii în urmă, creșterea laolaltă, în aceleași condiții de educație un pui de maimuță și propriul său copil. După un interval de aproape un an experimentalor a constatat că, în timp ce copilul la anumite vîrste cronologice prezenta aptitudinea de a fi educat, adică prezenta me-

diu la activitatea creatoare sînt instrucția, spiritul critic (nu putem insista suficient asupra însemnătății acestuia) fantazia și inventivitatea. Dumanul personalității este închistare, cultul în viață al propriei tale imagini, olimpianismul, pierderea simțului și păstrarea de-a lungul întregii sale existențe active, o tinerțe spirituală permanentă, o imensă receptivitate față de nou, spiritul critic.

Așa cum există podoabe sau pietre false, tot așa există și false personalități. Aurul și argintul lor, cînd nu este o simplă foită de staniu, este fier sau aramă supusă oxidării. Pseudopersonalitatea poate fi o înșelăciune, o înșelăciune înșelătoare față de propria persoană, caută continuu forme extra științifice și extra artistice pentru conservarea prezenței sale în conștiința contemporanilor.

Acceptația largă a termenului personalitate și în acest sens vorbim de înflorirea generală a personalității umane în socialism — reclamăm recunoașterea integrității și demnității individului uman, respectul față de participarea sa la producerea valorilor materiale și umane.

Ideea de personalitate presupune, de asemenea, o anumită forță de coeziune a vieții psihice a individului uman, conștiința vieții psihice anterioare și activitate, a unor talente.

Conceptul de personalitate este o noțiune bilaterală. ea presupune integrarea individului creator într-un obiectiv social determinant, obiectivitatea socială mai degrabă sau mai puțin, a contribuției sale. Personalitatea apare pe un anumit fond cultural-științific al unei epoci.

Intr-un cuvînt, personalitatea, individul uman creator — forma majoră de intrupare a aptitudinilor umane — presupune ca o condiție necesară un număr important de exigențe sub raport biologic — ereditat dar, este în ultimă instanță produsul recepționării active a cuuceririlor culturale, fiind ea însăși creatoare de cultură.

Asist. univ. AL. HRISANIDE

Sînt departe de a putea răspunde cu elemente biologice, psihologice, sociologice la această pasionantă întrebare.

Aș dori să aduc însă în această interesantă anchetă o notă de oameni de știință, punctul de vedere al unui muzician.

Experiența compoștistică și pedagogică îmi demonstrează că deși factorul ereditat pare a fi dominant în formația unui artist, procesul educațional are rolul ordonării, selecției și cristalizării formale a talentului. Pe plan muzical, procesul educațional nu poate suplini lipsa talentului însă poate avea o înfrîngere contrarie în sensul dezorganizării, derutării direcției sale de dezvoltare.

Nu avem dreptul nici să le răpim copiilor bucuriile vrstei lor pentru a ne satisface ambițiile noastre, dar nici de a-i împiedica să-și valorifice potențele într-un domeniu sau altul de activitate.

Nu trebuie exagerat polulenta zestre ereditare. Există, de asemenea, alte categorii de aptitudini cum sînt cele organizatorice, științifice, tehnice, practice, la care hotărîtoare sînt formațiunile dobîndite în cursul vieții.

3) Exagerarea volului eredității naște fatalism. Exagerarea rolului eredității creează o atmosferă idilică printr-o transă de speranță vagă, dar în condițiile secolului nostru dominat de știință, o asemenea poziție este legată și de o anumită doză de ireponsabilitate.

4) Desigur, educația poate foarte mult. Ea de fapt îi naște pe om ca personalitate. Însă educația care — nu-și cunoaște generic, tipic și individual, obiectul, acțiunea, obiectul, empiria și-și redă valoarea prin mod catastrofic eficient.

Să lăsdm de o parte raportul ereditate — mediu. La urma urmei, există și accidente ale eredității, după cum există și accidente și în ontogeneză. Esențial este că, pînă de la un anumit punct care poate fi situat la 3, 13 sau 23 ani de la concepție în cunoștință de cauză. A nu se uita că după cum la naștere premisa este zestre ereditară, la 15—16 ani tot premisa este structura la care a ajuns personalitatea respectivă prin sinteza fenotipică.

5) Discuția ereditate — educație are o unică semnificație umană: aceea a valorificării optime a posibilităților date și dobîndite de care dispune individul.

Dacă se folosește cea mai de perspectivă se folosesc mijloacele cele mai eficiente și se pun în mișcare și forțele morale ale omului, atunci realmente, orice obstacol poate fi depășit, orice îndrîmte poate fi cucerită.

Anchetă realizată de I. SAVA și I. VADUVA

EREDITATEA o fatalitate?

NU! RĂSPUND OAMENII DE SPECIALITATE

se știe, în structura acizilor nucleici. Informația genetică înscrisă în aceste structuri poate să se realizeze în fenotipul organismului (în structura sa morfoloică, în funcționarea lui, în comportamentul lui etc) în moduri diferite, în funcție de condițiile de mediu, astfel încît, se poate spune că caracterul fenotipic reprezintă rezultatul interacțiunii dintre genotip și mediu. Aceasta ne arată că însușirile ereditare nu implică o rigiditate a fenotipului, ci ele se pot realiza în moduri diferite și în anumite limite, în cadrul anumitelor norme de reacție ale organismului. Cred că tocmai această capacitate de variație a caracterelor în cadrul normei de selecție a unui aceluiași genotip deschide posibilitățile de dirijare, de educare, a diferitelor însușiri. Menținîndu-ne tot pe plan biologic acest lucru se poate ilustra prin fenomenul de educare pe care îl constatăm la diverse animale superioare, la păsări, la mamifere; a această educare poate fi efectuată chiar de animalele respective, (părinții își educă puii învîndu-i să vîneze, să se apere, să zboare, să inoate etc.) sau de către om.

Această perspectivă biologică deschide o bază largă științifică înțelegerii raportului dintre educație și ereditate și pe plan uman. Ereditatea. În acest caz, apare ca un cadru biologic în interiorul căreia educația are un vast cîmp de acțiune, putînd să determine realizarea în diferite grade a capacităților ereditare existente. Această realizare, evident, va depinde de mediul social, în care-și lucrează existența omul, de colectivitatea din care face parte, de preocupările acestei colectivități și a individului de a-și dezvolta anumite capacități existente. Sigur, aici se ridică problema capitală a posibilității de schimbare a însușirilor ereditare. Experiența biologică de pînă acum deși nu este absolut concludentă, totuși indică posibilități de schimbare dirijată a capacității ereditare la plante și animale. De pildă, se știe că instinctele specifice diferitelor rase de cîini de vînoațore, obținute sub influența omului, au devenit ereditare. Nu cunoaștem însă concret mecanismele prin care s-ar putea realiza o asemenea schimbare orientată. Elucidarea acestora ar deschide mari posibilități — în caz de confirmare — pentru largirea cîmpului de aplicare a educației.

credem religia. Predispozițiile și capacitățile, de care ne vorbește Marx, pe care omul le are înscrise în instinctul său natural de viață, tind să se păstreze, iar mediul social, cultura, și școala pe baza lor, pot să facă saltul din biologie în cultură.

Intr-ereditate și educație nu există nici un fel de prapastie. E mai degrabă continuitate și unitate — unitate dialectică.

Implicatia informatică-genetică în procesul educațional a trecut prin cîteva faze legate, pe de o parte de concepția socială a oamenilor de știință, pe de altă parte, de descoperirile științifice, în special în domeniul biologic. S-a practicat în cadrul acestor etape încercări de opunere a eredității, mediului sau de calculare a procentajului de contribuții a unuia sau altuia din direcțiile pomente. Credem că o bună parte dintre confuziile, și mai ales exacerbaria importantă eredității, au dus la concepția superiorității unei grupe de indivizi sau a unei rase, sau la exacerbaria importantă condițiilor de opunere a eredității, mediului sau de calculare a procentajului de contribuții a unuia sau altuia din direcțiile pomente. Credem că o bună parte dintre confuziile, și mai ales exacerbaria importantă eredității, au dus la concepția superiorității unei grupe de indivizi sau a unei rase, sau la exacerbaria importantă condițiilor de opunere a eredității, mediului sau de calculare a procentajului de contribuții a unuia sau altuia din direcțiile pomente.

Termenul personalitate este folosit în accepții și la nivele de exigență diferite. Sensul major al cuvîntului personalitate implică creația. Personalitatea nu este doar individul instruit și condiții ale dezvoltării de cultură. Spunem că este o personalitate științifică marcantă un individ care nu numai că reproduce și transmite cuuceririle spirituale ale epocii în aceste limite ar putea fi doar un profesor excelent) ci extinde prin eforturi proprii aria cunoașterii, descoperă adevăruri științifice noi sau plasmuiește caractere și imagini artistice nebănuite, creează valori ce vor fi încorporate în fondul cultural-științific.

Personalitatea nu efectuează o simplă operație de transmutare a culturii ci amplifică și inovază. Trebuie pe care eud individul

un excelent pedagog de muzică, a condus obiectivizarea acestui talent mare și precoc în deplină cunoștință de cauză. Desigur, istoria ne oferă numeroase exemple în care putem bănui descendențe ereditare. Ch. Darwin era fiul unui medic și nepotul unui biolog filozof. Dumă Al. tatăl, Dumă Al. fiul exemplifică o descendență elevată de capacități literare. Nici unul dintre cazurile enumerate nu a fost însă lipsit de acea lăuntrică evoluție a aptitudinilor și talentului ce e legată de foarte multă muncă de educație, autoeducația făcută cu pasiune și mult efort. De aceea nu poate fi uitată afirmația lui I. M. Secenov: 999 % datorăm educației și numai ceea ce a rămas eredității. Estimăm este în zilele noastre mai elaborată, datorită numeroaselor studii ce se efectuează în problemele eredității, studiul ce pun în evidență faptul că dialectica dezvoltării aptitudinilor se desfășoară pe terenul dintre ereditate și educație. Educația, ca acțiune modelatoare, organizează treptat materialul amorf, multipotent ereditat, direcționînd-l. Dialectica relației ereditate-educație este nuanțată de structura mediului, de caracteristicile vieții sociale.

Fără îndoială, ereditatea umană aflată sub microscopul preocupărilor științifice de ultimă oră, cuprinde numeroase necunoscute iar educația, numeroase fațete perfectibile.

Prof. STANCIU STOIAN

MEMBRU CORESPONDENT AL ACADEMIEI

În dezvoltarea omului, ereditatea joacă desigur un rol important. Înțelepciunea populară se exprimă aforistic, dar clar: „nu face mărul pere și

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTIINȚĂ

CONȘTI

SATIRĂ

Pălăria

Se spune că vina e a pălărierului fiindcă pălăria pe care i-a dat-o era atât de strimă, încât, o vreme, a purtat-o mai mult pe creștet, iar când, nervos, a tras-o peste frunte s-a-nfipt în carne ca cerul în lemnul butoiului și el s-a obișnuit ca și cu părul; astfel că, înălțându-și șeful, și uitând această stare specială, a scos-o, salutându-l, cu cap cu tot.

Pianul

Plecând, pianul scris în fiecare săptămână povestindu-și spectacolele, apoi nu mai trimise nici o veste dar în oraș se auzea mereu câte ceva despre el: călătoria în trenuri speciale, avea și-un avion al lui, însoțit de-un pianist, adăuse concerte până și pe insula Maito.

Naufra- giatul

Stătea de-atita vreme pe malul insulei, cu fruntea dusă-n el, scrutând oceanul, doar, doar va apărea ceva salvator. Se zvircuieau în valuri umbre și el știa că-i toamnă sau primăvară după zborul cocurilor; nisipul se răcea și se încălzea.

PUNCTUL... TREI

Sînt convins că de 98 de zile Tot Cîntăritu a fost numit inspector. El se pricepe la toate sau mai precis nu există problemă în care să nu fie dacă nu specia- list, cel puțin experți. Știu că e inspector de 98 de zile, pentru că exact de atunci nu mă mai salută și nici nu mai îmi răspunde la mail. Are haină de piele (nu știu de ce aproape toți ins- pectorii poartă haine de piele că doar nu au tinut în casa cite doi vitei pe care să-și sacrifice în ziua ingerii) și mai ales nevastă lui. Aghaia, nu mai îmi cere nici ceapă și nici pătrunjel. Dacă a ajuns ins- pector, să fie sănătos. Norocul lui că pînă anul trecut l-a avut sef pe vîru-su, care l-a stimulat pa- siunea pentru învătătura (l-a învățat cu ghiotura) și și-a ter- minat omul studiile. L-am întilnit la „lu- cru” acum citeva săptămîni, într-o com- ună din apropierea Lehliului. Și încă un

amănunt. Pînă a fi am inspector, umbla teren cu o mapă le- sinată în care nu în- căpea decît 100 coale de hirtie. Acum are o „lască” (de ce nu l-o fi zicînd sac?) în care încap un fund și un om. L-am întilnit, spu- neam, în comuna cu pricina. El, inspec- torul, convocase pe mai marii comunei și le expunea planul inspecției care tre- buia să dureze 6 zile (atît era planificat). „Deci tovarăși — in- cepu el — primul punct al inspecției mele va consta în analizarea în moduli în care copiii învățat sau nu învățat. Sînt cazuri, tovarăși, cînd profesorii navetisti vin tirziu, trimit co- piii după țigări etc. Vom vedea noi cum se ocupă tovarășii de aici, din comună, de învățămînt. La punc- tului doi, tovarăși, vom face o anchetă printre cetățeni, de- oarece sîntem infor- matați că unii ges- tionari fură. Să nu ne

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE MOMENT PLASTIC

ORIZONTAL 1) Cel mai mare pictor al epocii noastre, sârba- torit pe plan mondial acum doi ani, cu prilejul celei de-a 85-a aniversări a nașterii sale. Punct de frumusețe pe suprafața epi- dermei. 2) Localitate în Nișe- ria — Tablouri într-o expoziție. 3) Din țara de naștere (fem.) — Corabia legendară 4) În ritm lent — Ţel — În centrul preocupă- rii oricărui artist adevărat. 5) Erou al lui Corneille — Direcție de călătorie — Ceas. 6) Nu poate admira nici o pictură(fem) — Cel mai important reprezentant al impresionismului francez în sculptură (1840—1917). 7) Le pu- tem afla și în tablouri „lie” al pictorului francez Matisse (1869—1954), inspirat din frumusețea țesăturilor populare românești. 8) A străluci (neol.) — Celebrul compozitor francez, autorul „Sim-

foniilor spaniole” (1823—1892). 9) Pianele stră-străbunicele. 10) Time! — 365 rotații — Eșuat. 11) Semnificați confirmată la cel mai înalt nivel. VERTICAL 1) Colecții de ta- bouri. 2) Patria lui Michelangelo, Veronese, Tizian, Tintoretto etc. — Limpede. 3) Sf. Petru din Roma, a cărei cupolă a fost con- cepută de Michelangelo. 4) Pic- tor clasic român, întemeietor al primului institut de învățămînt superior de artă plastică din țara noastră (1831—1891) — Infrun- tat. 5) Originari din Orientul me- diteranean. 6) Pe cal — Din nou. 7) Oxid — Imprejmuire rurală — Trib de indieni din America de Nord. 8) Galben pastelat — Vechi dialect francez — Coase și cu arnici. 9) Farnec — Odinioară (abr.) — Pictura sau sculptura. 10) Celebru palat al regilor Spa-

L-am întilnit în holul teatrului. Arăta teribil de amărit. — Iar m-au injurat. Nu sînt în- feles, asta e... Cine „te-a injurat”? Dă-l în judecată. — Nu pot. E cronicar teatral. — Ei?! Tot Georgescu? — Nu. — Ionescu o fi? — Nici. — Atunci, Vasilescu... — Nu... Marinescu. — Care va să zică, și ăsta... Ce au cu tine? — Cică „trece peste”. — Peste ce? — Peste rol. Inșroș. Auzi! „Inșroș!” Habar n-are de impro- vizajia creatoare... Eu... Dacă și Marinescu... Pe ăsta îl credeam om de gust, capabil să... Eu cînd joc, creez. Gîndesc. Sala ride. Mulți aplaudă. Colegii crapă de ciudă. Asta e. — Ce nu i-a plăcut lui Mari- nescu? — Replicile alea... Le știi tu... Din piesa aia originală... Adrian și Doina, scena V, actul II... Cunoști textul, nu?

ADRIAN: Draga mea, tre- buie să înveți să gătești. DOINA: Asta așa e. ADRIAN: Și să speli. DOINA: Și. ADRIAN: Iubesc din tot sufletul ordinea, draga mea...

ADRIAN: Nevastă, nu mai ține. Trebuie să înveți să umbli cu țigăle. Cumpără-ți un Sanda Marin. DOINA: Așa este. ADRIAN: Și să speli, că-i pli- nă lada de cămăși, maiouri și să mă scuzi că nu pot spune ce alte chestii murdare. DOINA: O să-nvăț.

ADRIAN: Mie-mi place ordi- nea, draga mea... Curățenia, scumpa mea... Azi, în baie, mi-a intrat un paianjen în gură. Cu

— Ei? — De... — Marinescu, însă, mă paște de mult... Și-a adus aminte și de Sganarelle. Și doar îl jucasem în stagiunea trecută. Dar aici, a in-

— Asta e, dragul meu... Amărit, amicul X a pornit-o spre cabină. L-am recăzut în actul II de această dată pe scenă. Purta perucă, mustăți și o tavă... cu pahare. Iată — mi-am zis — razele incidiei colegilor și a lipsei de gust a cronicarilor: regișorii nu mai au încredere în el. Iți pun să duci tava... În acel moment, amicul a deschis ușa să rostească unica replică: — Au venit ăia. Ția chel (strîmbătura) și alia slabă scin- dură... Mamă, ce mai mutre! Hi, hi, hi!

— Acasă, m-am uitat pe text... „Domnul și Doamna au sosit. Arată cam rău”. Eh, amice, amice!...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

Pseudo-foileton de Mircea Radu Iacoban

— Ei, cum ți-a plăcut? — Mă. — Dar dac-ar fi numai asta... Nu i-am plăcut nici în Oberon. Aici cum să mai „inșroș”? E teatru în versuri, nu merge, dragă să bași nici o silabă... Vor să mă transforme într-o mașină de dat replici. Uite ce pasai nu i-a plăcut: „Tot atunci vă- zui / pe-Amor zburînd între Pă- mint și Lună / Țintind cu ochii-ager pe-o frumoasă vestală / Ce-n apus sețea pe-un tron... / ...Și fata de-mparat trecu senină / Ca o fecioară candidă străină de dragoste...”

Pasajul, în interpretarea amicu- lui meu: — „Tot atunci văzui (mina streșină la ochi) pe Amor (zim- bet) zburînd (miunile vîlesc) în- tre pămînt (privirea în jos) și lună (pălăria pe ceafă). Țintind cu ochii-ager pe-o frumoasă (pleoscăitură din buzele țuguite, plus un „mm”) vestală (palmele desenează un contur de amforă) ce-n apus sețea pe-un tron... / ...Și fata de-mparat trecu senină, ca o fecioară candidă (același echi- calent cu un „hm” ambiguu / știm noi) de dragoste... (oțat, privire în jos, miimele vlaguite atrîm pe lingă corp)”.

— Amice, amice!... — „Domnul și Doamna au sosit. Arată cam rău”. Eh, amice, amice!...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

curcat-o: cică am ratat o scenă. Cînd colo s-a aplaudat. Nu toată sala, e drept, dar s-a aplaudat...

— Ei, cum ți-a plăcut? — Mă. — Dar dac-ar fi numai asta... Nu i-am plăcut nici în Oberon. Aici cum să mai „inșroș”? E teatru în versuri, nu merge, dragă să bași nici o silabă... Vor să mă transforme într-o mașină de dat replici. Uite ce pasai nu i-a plăcut: „Tot atunci vă- zui / pe-Amor zburînd între Pă- mint și Lună / Țintind cu ochii-ager pe-o frumoasă vestală / Ce-n apus sețea pe-un tron... / ...Și fata de-mparat trecu senină / Ca o fecioară candidă străină de dragoste...”

Pasajul, în interpretarea amicu- lui meu: — „Tot atunci văzui (mina streșină la ochi) pe Amor (zim- bet) zburînd (miunile vîlesc) în- tre pămînt (privirea în jos) și lună (pălăria pe ceafă). Țintind cu ochii-ager pe-o frumoasă (pleoscăitură din buzele țuguite, plus un „mm”) vestală (palmele desenează un contur de amforă) ce-n apus sețea pe-un tron... / ...Și fata de-mparat trecu senină, ca o fecioară candidă (același echi- calent cu un „hm” ambiguu / știm noi) de dragoste... (oțat, privire în jos, miimele vlaguite atrîm pe lingă corp)”.

— Amice, amice!... — „Domnul și Doamna au sosit. Arată cam rău”. Eh, amice, amice!...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

Memo- rabile

Riposta lui Talley- rand

Un principe ita- lian, căruia glumele nu-i reușeau nici- odată, pentru că pu- nea în ele mai multă ăutate decît spirit, se afla într-o zi pe balcon cu Talleyrand pe care voind să-l u- milească, îi spuse: — Din balconul a- cesta, unul din stră- moșii mei a aruncat pe un ambasador.

— Se vede, răs- puse pe un ton as- pru Talleyrand, că pe vremea aceea am- basadorii nu purta- sabie.

Intransigență Regele Iacob al II-lea voind să facă diferite inovații la Londra, primarul a- acestei capitale se o- puse cu o tărie res- pectuoasă și neîndu- plecată. Regele, ame- nîntîndu-l că va pă- răsi Londra și va muta curtea în alt oraș și că, înainte de a pleca, va lipsi ca- pitala de multe avan- taje, ba chiar că va lua tot ce o putea spre a o pedepsi, primarul îi răspuse pe un ton ironic: — Sper, Sire, că Majestatea Voastră nu va lua și Tamisa.

— Asta e, dragul meu... Amărit, amicul X a pornit-o spre cabină. L-am recăzut în actul II de această dată pe scenă. Purta perucă, mustăți și o tavă... cu pahare. Iată — mi-am zis — razele incidiei colegilor și a lipsei de gust a cronicarilor: regișorii nu mai au încredere în el. Iți pun să duci tava... În acel moment, amicul a deschis ușa să rostească unica replică: — Au venit ăia. Ția chel (strîmbătura) și alia slabă scin- dură... Mamă, ce mai mutre! Hi, hi, hi!

— Amice, amice!... — „Domnul și Doamna au sosit. Arată cam rău”. Eh, amice, amice!...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— Ce oameni d-le? De trei ore am aruncat hirtia asta și nimeni nu se simte s-o ridice.

— Mă vezi pe mine cățărindu-mă în pomi, jușind pe strădă, bătînd toată ziua mingea, coborînd pe balustrada scării??? Desen de N. CLAUDIU

MIC TRATAT DE PROFITOLOGIE (V)

Nu totdeauna reușește homo profitans să-i convingă pe cei alături de care lucrează că e, de ani de zile, în agonie. Unii, mai incuțaiți, găsesc că veșnica odih- nă de apoi nu trebuie neapărat precedată de o veșnică odihnă de acum. Alții, mai practici, își fac socoteala că, în îndeplinirea ritmică a planului, e greu să conțezi pe un permanent muribund.

Atunci profitorul se vede nevoit să abandoneze floarea medi- cală și să extragă din bine gar- nisita lui panoplie spada fami- lială. Studiul acestei arme, înde- lung folosită dar cu tășul mereu ascuțit, a dus la constatarea că, spre deosebire de semenii săi, un h. p. dispune de cel puțin douăzeci de bunici de ambe sexe (cu o oarecare predominan- ță a celui feminin). La această cifră s-a ajuns pe cale statistică, adunîndu-se unul după altul cei menționați de profitor în impre- jurările pe care le vom arăta mai jos. S-au înregistrat și veri- tabile performanțe: recordul ab- solut îl detine nepotul a trei du- zini de bătrîni și bătrîne, grație cărora el a totalizat, în doi ani, 64 zile de concediu suplimentar. Bizarul fenomen — pe care specialiștii l-au denumit hiperpo-

libunicie — se însoțește de o macabură caracteristică: numeroa- sele exemplare de tata-mare și mama-mare de care dispune h. p.-ul par să nu aibă altă preocupare pe lume decît aceea de a muri. Dar, lucru curios, ei nu răpăsoază oricînd. Cu un fler demn de mucoasa nazală a lui Sherlock Holmes, venerabilele

persoane aleg, pentru a trece pe malul celălalt al râului Styx, mo- mentul cel mai propice pentru nepotul lor adorat: o comandă urgentă primită de fabrică, niște lucrări de bilanș sau inventar la birou, un examen deosebit de greu la facultate etc., etc. Cu tipica lui sensibilitate, pe homo profitans decesul bunicii nr. 11, să spunem, îl afectează cu aceeași intensitate ca și moar- tea celui dintîi dintre ei. Repeta- rea tristului eveniment nu stră- bește nimic din imensa lui dra- goste nepoțescă. Cu brațul sting bandajat într-o fișie lată de sa- tin negru și strălucitor, cu pleo-

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

— S-ar părea că îndeletnicirile medicale — prin natura lor — nu sînt menite să fie considerate furnizoare de umor. E drept că cel ce caută clinica sau pe medic numai din amuza- ment nu o face și totuși...

RASTIGNAC

de Aurel Baranga

Pasiunea matrimonială nu epuizează fizionomia spiri- tuală a lui Rastignac, fiindcă victoriala lui sufletească nu trece în mod obligatoriu prin idealul vieții de familie. Pa- siunea lui intimă și mistui- toare — parvenirea cu orice preț, oriunde și oricum — îl califică pentru toate domeni- ile. L-am cunoscut, de pildă, în artă, zonă în care Ras- tignac e la el acasă, arta presupunînd o labilitate de frontiere și un cum de cer- titudini, exemplare pentru psihologia lui ductilă. Poet aproximativ sau prozator cu o operă înscrisă cu desăvîrșire în buzunarul de ceas, Rastignac trece, alarmat de ceea ce vede în cîmpul litera- turii, la critică, decît să se devoteze opere de salvare a beletristicii în primejdie. În această calitate își alcătuiește rapid un punct de vedere per- sonal și intransigent de dog- me estetice: laudă pe cei că- rora le bate vîntul în pinze și distruge pe cei considerați în afara oricărui interes. Exis- tă bineînțeleși și incertiți, cei despre care nu s-a lămurit încă dacă „stau” bine. Despre ăștia — pînă la noi dispoziții — tace. Rastignac tace, fiindcă meditează. Și astfel, lăudînd, nimicind sau tăcînd cu elocvență, Rastignac e pe rînd realist cînd se poartă realismul, modernist cînd e la modă „nou val” ca să cochet- teze cu structuralismul aflat după ureche, și la curent cu cercetările psihanalitice ale lui Lacan, știut pe degete, după două articole publicate într-un magazin ilustrat pen- tru uzul modistilor culțe și dezabuzate. Ceea ce îl face însă pe Rastignac dulce, pite- rose și uneori chiar seducător e felul cum se „revizuieste”. Înjură azi ceea ce a laudat ieri și va slăvi mîine ceea ce a disprețuit săptămîina trecu- tă, cu o dezinvolură și cu o elegantă dezarmantă și cinică. Cine a spus că numai boul e consecvent? Rastignac

n-are prejudecăți: ce s-a pu- blicat se uită, memoria fiind atributul soarecilor de arhivă, hipnotizați de texte. Rastignac n-are fanatism, condus de o lege unică: a succesului de moment, singurul important și definitiv: ce va fi miine vom vedea. Și am și văzut. Într-o vreme, nu e mult de atunci, Rastignac nu jura de- cît pe o literatură „profund ancorată în realitate” și pu- nea în slujba apărării ei o pa- timă orăbă și furiubună: ni- mic din ceea ce se scria nu lăsa să fie de activ, de mi- litant și de educativ. A aflat că de multe ori o asemenea literatură era fabricată după câteva clișee ieșite din uz, și-a trecut cu arme și bagaje de partea unei literaturi „meta- forice”, „poetice”, împingînd în ultima vreme gustul său pînă la investigația de tip o- rnic. Nu mai vreau să amine-lesc idoli săi din 1950 să zi- cem, dar cîinci ani mai tîrziu l-a descoperit pe Kafka ca să arunce astăzi ancora sa defi- nitivă în paginile lui Butor. Dacă pasiunea sinceră și tur- bulatoare a lui Rastignac e teatral și în domeniul ăsta biuit de atitea neliniști, drunul său a fost derutant de sigur: n-a admis îndrăcit cu cincisprezece ani decît marele inspirate de conflictul major al erei noastre prezente, nu mai mizează astăzi decît pe Obsesia și Arvaball. Ras- tignac este permanent în pas cu ceea ce se cere — sau i se pare lui că se cere — în- clesat cu pasiune într-o luptă fără ȳertare cu rutina, vechiul, depășitul, stavila și inerția. Fiindcă am omis să menționez: Rastignac se cre- de omul nou!

O, sărmane Rastignac, dacă ai știi ce vechi ești. Ai venit pe lume cu mult înainte de realismul critic. Zilele trecute revenind asupra unei cărți vechi noi, te-am găsit în Biblie.

pele tremurînd mîrunt și repede, cu buzele tremurînd și mai mîr- runt și mai repede, cu glasul ud leacă de lacrimi, îl circula la locul de muncă asemenea unui stutai a durerii, însuflețite pe ju- mătate de un Pygmalion ghino- nist. De lucrat, homo profitans lucrează, în aceste condiții, cit o statuie neînșuflețită de nimeni. În schimb el își deapănă amîn- tiri.

Sînt amintiri melancolice, în conformitate cu circumstanțele. În minte îi rev

Președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., a primit vineri dimineață, pe dr. Bruno Pittermann, membru în conducerea Partidului Socialist din Austria...

România, Cornelii Mănescu și secretarul de stat pentru afacerile externe al R. S. F. Iugoslavia, Marko Nikezici. Convoarurile, în cadrul cărora s-au discutat probleme privind dezvoltarea relațiilor dintre cele două țări...

Președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a primit vineri la amiază la Palatul Marii Adunări Naționale delegația Comisiei legislative a Adunării Naționale Franceze...

Președintele Consiliului Economic, Manea Mănescu, a primit vineri după-amiază delegația Comisiei legislative a Adunării Naționale Franceze...

La întrevedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au luat parte Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea...

In cursul dimineții de vineri au continuat convoarurile între ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste

Ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București, Jakša Petrici, a oferit vineri la amiază o recepție în onoarea secretarului de stat pentru afacerile externe Marko Nikezici...

Au participat Cornelii Mănescu, ministrul afacerilor externe, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Adrian Dimitriu, ministrul justiției, Dumitru Bejan, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior...

Au luat parte, de asemenea, persoanele oficiale care îl însoțesc pe secretarul de stat pentru afacerile externe al R. S. F. Iugoslavia.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

Joi seara s-a înapoiat în Capitală, venind de la Praga, tovarășul Emilian Stanciu, vicepreședinte al U.A.S.R., care a participat la Conferința Extraordinară de solidaritate cu lupta poporului și studenților vietnamezi.

În zilele de 21 și 22 martie a.c. s-au desfășurat la Casa centrală a armatei din Capitală, lucrările adunării activului U.T.C. din forțele armate...

Dezbaterile care au avut loc au relevat succesele obținute în munca educativă desfășurată cu tineretul din armată, au subliniat sarcinile mari și de răspundere care stau în fața organizațiilor U.T.C. din unități...

Generalul-locotenent Ion Coșman, membru al C.C. al P.C.R.,

și educarea tinerei generații, hotărârea lor de a munci neobosit — sub conducerea organizațiilor de partid — pentru traducerea în viață a acestor măști...

În încheierea lucrărilor au luat cuvântul tovarășii Ion Iliescu, și general-colonel Ion Ionăț, ambasadorul activului a trimis o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român...

Publicăm în numărul de față a treia serie de întrebări din cadrul anchetei Sintezi un om modern? invitând cititorii noștri să ne trimită în cel mai scurt timp răspunsurile lor însoțite, pe cât posibil, de cte o fotografie. De asemenea, menționăm că se mai primesc răspunsuri la seria a II-a de întrebări publicate în ziarul nostru din 13 martie, pînă pe data de 25 martie a.c.

ANCHETA NOASTRĂ

Publicăm în numărul de față a treia serie de întrebări din cadrul anchetei Sintezi un om modern? invitând cititorii noștri să ne trimită în cel mai scurt timp răspunsurile lor însoțite, pe cât posibil, de cte o fotografie. De asemenea, menționăm că se mai primesc răspunsuri la seria a II-a de întrebări publicate în ziarul nostru din 13 martie, pînă pe data de 25 martie a.c.

- 1. Sintezi în general un om obiectiv cu cei din jur? Dar cu dv.? Puteți să vă faceți un autoportret caracterologic?
2. În ce situații ați verificat proverbul „cămășă mea e mai aproape de trup”? Cu ce sentiment vă amintiți aceste (această) situație?
3. Dacă prin absurd vi s-ar da posibilitatea să vă alegeți epoca în care să trăiți — secolul XIX, XX sau XXI — pentru care ați opta? De ce?
4. Care este eroul dv. literar preferat? Dar dintre marile personalități? De ce?
5. Doriți să vă faceți cunoscut? Cum și mai ales prin ce?

Anunțăm cititorii noștri că răspunsurile la prima serie de întrebări, apărută în ziarul nostru din 2 martie, vor fi publicate însoțite de comentarii și fotografiile celor care au participat la această anchetă în unul din numerele săptămânii viitoare.

CONSTRUCȚII TURISTICE

La Baia Mare, pe malul drept al râului Săsar, se fac pregătiri pentru începerea lucrărilor la primul hotel turistic din localitate. Hotelul va avea 200 de locuri și va fi realizat într-o linie modernă, caracteristică arhitecturii de ansamblu a acestui nou cartier al orașului. La complexul turistic Firiza-baia au început lucrările la un nou camping. Peste 50 de căsuțe realizate în stilul arhitecturii populare maramureșene vor oferi turiștilor condiții optime de recreere. Campingul va fi prevăzut cu platforme pentru parcare, autocarismele, va avea o unitate de alimentație publică, un grup social și alte servicii anexe. Un camping asemănător va fi construit și la Sighetul Marmăției. Sus, pe muntele Gutin, într-o minunată ambianță naturală, turiștii vor face cunoștință cu cabana Fintea Vitezu, unde se vor servi preparate culinare specifice bucătăriei maramureșene. Noutăți prezintă și stațiunea Izvoarele, unde se află într-un stadiu avansat construcția unui nou pavilion cu 100 de locuri. Complexul turistic Borya va avea un teater, iar cabana Mogoșo un tele-schi. Odată cu începerea sezonului turistic vor fi deschise noi trasee în masivul Pietrosul, în munții Oas, Gutin și Tibleș.

ȘT. GĂNESCU

Zilnic 20 de minute dăruite

Pentru a răspunde interesului tinerilor, dorinței lor firești de a-și organiza un program perfecționat pentru practicarea exercițiilor fizice, dăm curs numeroaselor solicitări și le oferim un ciclu de lecții prin ziar care dacă vor fi respectate cu o rigurozitate matematică, într-un timp relativ scurt, vor avea efecte spectaculoase asupra dezvoltării lor. Cel care va selecționa exercițiile și va organiza programul pentru o perioadă de trei luni într-un ciclu de 12 materiale ce vor apărea cu regularitate la rubrica de sport a ziarului nostru, într-un cuvânt consultantul tuturor tinerilor dornici să devină mai puternici și optimiști, mai armonios dezvoltăți și mai sănătoși, este asistentul universitar DUMITRU HITRU, șeful cursului de haltere de la Catedra de atletică grea a I.C.F., un antrenor cu vastă experiență în materie și care împreună cu fostul halterofil LAZĂR BAROACA pregătește pentru tipar o lucrare amplă în acest domeniu. El este, de altfel, primul antrenor al campionului mondial de lupte ION BACIU.

Dar să facem cunoștință: — Scurta noastră pledoarie pleacă de la adevărul că vigoarea și frumusețea fizică sînt atribuțiile tinereții. Prietenii exercițiilor fizice sînt sănătoși și robusți; ei au o înfățișare plăcută de putere și vigoare; o atitudine corectă a corpului; gesturi și mișcări stăpînite. Niciodată, nici un medicament nu va putea avea efectele tonice ale exercițiilor fizice. Practicarea exercițiilor fizice pentru întărirea sănătății, înarmarea organismului în vederea solicitărilor variate ale activității de producție și creație și abia apoi — ca o consecință firească — frumusețea fizică, iată ceea ce trebuie să înțelegem și să

SĂNĂTĂȚII FORȚEI FRUMUSEȚII

rețînă viitorii mei... elevi. În paranteză fie spus cred că în clasa mea se vor înscrie mii, zeci de mii de cursanți. Dar să revenim. Ne va preocupă îndeosebi efectele acestor complexe de exerciții corelate cu odihna și alimentația; dozarea și adaptarea la efort; antrenarea selectiv — analitic a tuturor grupelor musculare. Și, înainte de toate, ne preocupă sănătatea. Un scurt calcul ne evidențiază următorul fapt: 20 de minute zilnic, dimineața — la capătul a trei luni, înseamnă mai bine de 30 de ore de solicitări dense, care, la rîndul lor formează și consolidează reflexele. În același timp, trebuie aplicat un regim rațional de odihnă și alimentație bogată în proteine și glucide, trebuie exclus total fumatul și alcoolul. E așa de greu? Da și nu. Deși lucrurile par simple, în realitate, pe parcurs, se ivesc destule greutăți. Mulți se vor entuziasma probabil la început. Trebuie să precizăm însă: pentru a urma un astfel de program este nevoie de multă perseverență și voință. De multe ori poate interveni monotonia repetițiilor sau plictiseala uniformității care îndeamnă la întreruperi ori chiar renunțare. Nu trebuie să cedăm, să ne arătăm lipsiți de voință. Exercițiile, pe care noi vi le recomandăm timp de trei luni, trebuie să aibă asupra dv o influență pozitivă, sporirea forței principalelor segmente ale corpului, dezvoltarea masei musculare, creșterea greutateii etc. Dar iată două exemple plastice care, sper, vor fi nu numai argumente dar și îndemnuri irezistibile. Elevul Mihai Breazu din București (anul I Școala profesională Grivița roșie) în vîrstă de 15 ani, după 3 luni de pregătire (zilnic 20 de minute) a crescut în această perioadă cu 3 cm în înălțime, greutatea i-a ajuns de la 52 la 56 de kg, diametrul bicepsului a sporit cu 2 cm iar cavitatea toracică s-a dezvoltat cu 3 cm. Conștientul elev a ajuns de la forța inițială de împingere de 30 de kg la 49 kg iar forța de ridicare de la pă-

rețînă viitorii mei... elevi. În paranteză fie spus cred că în clasa mea se vor înscrie mii, zeci de mii de cursanți.

rețînă viitorii mei... elevi. În paranteză fie spus cred că în clasa mea se vor înscrie mii, zeci de mii de cursanți. Dar să revenim. Ne va preocupă îndeosebi efectele acestor complexe de exerciții corelate cu odihna și alimentația; dozarea și adaptarea la efort; antrenarea selectiv — analitic a tuturor grupelor musculare. Și, înainte de toate, ne preocupă sănătatea. Un scurt calcul ne evidențiază următorul fapt: 20 de minute zilnic, dimineața — la capătul a trei luni, înseamnă mai bine de 30 de ore de solicitări dense, care, la rîndul lor formează și consolidează reflexele. În același timp, trebuie aplicat un regim rațional de odihnă și alimentație bogată în proteine și glucide, trebuie exclus total fumatul și alcoolul. E așa de greu? Da și nu. Deși lucrurile par simple, în realitate, pe parcurs, se ivesc destule greutăți. Mulți se vor entuziasma probabil la început. Trebuie să precizăm însă: pentru a urma un astfel de program este nevoie de multă perseverență și voință. De multe ori poate interveni monotonia repetițiilor sau plictiseala uniformității care îndeamnă la întreruperi ori chiar renunțare. Nu trebuie să cedăm, să ne arătăm lipsiți de voință. Exercițiile, pe care noi vi le recomandăm timp de trei luni, trebuie să aibă asupra dv o influență pozitivă, sporirea forței principalelor segmente ale corpului, dezvoltarea masei musculare, creșterea greutateii etc. Dar iată două exemple plastice care, sper, vor fi nu numai argumente dar și îndemnuri irezistibile. Elevul Mihai Breazu din București (anul I Școala profesională Grivița roșie) în vîrstă de 15 ani, după 3 luni de pregătire (zilnic 20 de minute) a crescut în această perioadă cu 3 cm în înălțime, greutatea i-a ajuns de la 52 la 56 de kg, diametrul bicepsului a sporit cu 2 cm iar cavitatea toracică s-a dezvoltat cu 3 cm. Conștientul elev a ajuns de la forța inițială de împingere de 30 de kg la 49 kg iar forța de ridicare de la pă-

ÎN LOC DE AVANCRONICĂ

Prima constatare a avancronicii: calendarul competițional al duminicii este divers, amplu și satisfăcătoare gusturile și pasiunile. Patinoarul 23 August este scena ultimului asalt în cadrul manșei finale la hochei. Două „Cupe ale primăverii” — una la, țir și alta la rugbi rețin atenția iubitorilor acestor sporturi. Mecul de tradițională rivalitate Dinamo—Grivița roșie se detașează net. Atletismul adresează invitații, prin cele două competiții de largă cuprindere: „Cupa viitorului” și „Cupa școlară”. În cadrul campionatului de scrimă al juniorilor se va consuma ultimul act — finala.

În același timp se desfășoară noi etape ale campionatelor republicane de volei și baschet atât la băieți cit și la fete. Ceea ce îngrijorează e faptul că la baschet ca și la volei s-au împușnat considerabil spectatori. Etapa trecută s-au înregistrat, în sala cîntă de baschet, 60 de spectatori plătiți. Există, evident, explicații. Și, prima este aceea că nivelul tehnic-specular al partidelor a scăzut mult, spectatorii sînt mai degrabă tentați să beneficieze de alte divertismente cum ar fi cele oferite de televiziune, cinema etc. Soluțiile de remediere n-ar trebui să se lase prea mult așteptate mai ales că ele sînt cunoscute: în primul rînd ridicarea calității jocului și realizarea unor performanțe valoroase în întrecerile internaționale.

De mai multe zile amatori sportului minții, al gândirii și calculului — șahul — urmăresc partidele ce se desfășoară între mari maștri și maștri internaționali în cadrul Turneului de șah al României, partide pasionante, cu întreruperi pozionale pline de surprize și finaluri dramatice. Unul dintre favoriții acestui turneu, Florin Gheorghiu, se pare că manifestă o eclipsă de formă. Cunoscutul-i ambiția, puterea de mobilizare nu credem să se lase

și proporțional, au devenit mai puternici și mai optimiști. Deci, deplin succes și ne vom revedea în fiecare sîmbătă la rubrica de sport a ziarului „Știința tineretului”.

TUR DE ORIZONT ÎN COMPETIȚIILE DE MÎINE

masculin ce va avea loc duminică seara, începînd cu orele 19, în sala Floresca. (Repriza a doua va fi transmisă de posturile noastre de radio și televiziune). Colegii lui Grui și Oțelea pornesc favorizii. Ei n-au de recuperat, din primul meci desfășurat sîmbătă trecut la Berlin, de cît un punct. Ceea ce, la handbal, nu constituie un handicap prea mare. Dar să nu ne grăbim. Echipa Dinamo este una dintre cele mai redutabile; reprezentanții noștri trebuie să se întrebunțeze serios la cele mai înalte potențe tehnico-tactice de care dispun pentru a se apropia de marelui trofeu, care singurul, este în măsură să consacre echipa și pe componenții ei, conferindu-le un

loc prestigios în ierarhia mondială. Cît despre FOTBAL — etapa de miine este dominată de cuplajul interurbucureștean de pe „23 August”. E greu de întrevăzut de partea cu vor fi victoriei. Aici e posibil absolut orice: toate cele 4 echipe intră în joc cu un bun ascendent moral și material creat în etapa trecută. Sarcini mai dificile au echipele Petrolul la Petroșeni, unde se cîștigă greu. Steagul roșu la Cluj și „U” Craiova la Pitești. În schimb Farul, probabil nu se va lăsa întrecută acasă de A.S.A. Tg. Mureș, și bănuim că nici U.T.A. de Dinamo Bacău.

Dar în așteptarea fluturului de începere putem lansa cîteva subiecte care îndeamnă la reflecție. N-o facem de dragul de a ne vrea, cu orice preț, scîlcitori. Dar se pare că unele cluburi nu acordă atenția cuvenită formațiilor de tineret — rezerve, prezența acestora în competiții o consideră o simplă obligație formală. Scururile care se realizează de 4-0, 6-0 spun totul. Dacă aceste echipe consumă — și ele înghit fonduri destul de serioase — și și produc. Consenăm, de asemenea, cu bucurie, apariția unor elemente foarte dotate în primele echipe: promovarea lor s-a dovedit binevenită prin suflul nou pe care l-au adus, ca și raza de speranță pe care ne-au strecurat-o în inimă un Dumitru, Nicolaie, Caniari, Lică fotbalisții pe care dacă-i creștem în spiritul înaltelor dăruiri și privațiilor sportive, vom avea nu peste mult titulari de drept în națională. Faptul ne îndeamnă să punem întrebarea: de ce dacă promovarea s-a dovedit alt de utilă și imperios necesară (Niculaie a adus Steagului roșu 2 puncte în dauna lui F. C. Argeș), de ce unele cluburi se cramponează cu atîta încăpăținare de a promova juniorii, elementele tinere de valoare și reală perspectivă?

VASILE CĂBULEA

Săptămîna viitoare la cinematograful CENTRAL din Capitală

Advertisement for the Central cinema in Bucharest, featuring a collage of movie posters and the text 'POST SEZON'.

Pe scurt

Duminică, în sala sporturilor de la Floresca va avea loc meciul retur de handbal dintre echipele Steaua și Dynamo Berlin, contînd pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni”. În primul meci, handbalisții oaspeți au obținut victoria cu scorul de 16-15. Echipa învingătoare din acest joc va înfrîni în finală formația Dukla Praga.

În cartea sa apărută anul trecut „L'Orchestre Rouge” publicistul francez Gilles Perrault scrie despre Giskes: „Mulțumită contactului stabilit cu adversarul s-a pătruns în secretele lui, s-a demascat organizația sa, au fost arestați emisarii săi. După câteva zile de epuizant tablou era impresionant: 53 de agenți făcîți prizonieri din momentul sosirii lor în Anglia, 18 operatori radio „returnați” care continuau să fie în contact cu Londra, mii de arme parșutate de către englezi și capturate imediat... Era oare acesta un triumf? Era oare cel mai izbucnit Funkspiel din istorie? Nenorocirea este că în acest domeniu nu poți fi niciodată sigur. Cine putea garanta că adversarul fusese într-adevăr păcălit... Fiește, el trimite arme, bani, oameni, dar serviciile secrete cunosc procedeele. Poate este vorba de un sacrificiu deliberat? Poate este o manevră periculoasă și anume intoxicarea adversarului. Din momentul în care Londra pune operatorii radio „returnați” întrebări despre literatura olandeză și apărarea germană, Giskes putea trage concluzia că aliații se pregătesc să debarce în Olanda și astfel se înșela...”

Perrault scria aceste rînduri după convorbirea care o avuse cu Giskes în 1965. El reda astfel reflecțiile pe care fostul șef al secțiunii Abwehrului din Olanda le făcuse și în memoriile apărute după război. Într-adevăr în momentul la care ne referim — anul 1942 — Giskes era frîmțit de forțe multe întrebări. El era obsedat în continuare de faptul că Lauevers nu-i dăduse adevăratul „security check” dar mai ales lui nu-i plăcea, îi părea mai mult de cît suspectă docilitatea englezilor. În fond cu preț multă usurînță contrasplonajul german reușise să obțină din partea agenților parașutați amănunte și planuri despre rețeaua engleză din Olanda. Nu cumva totul era în cele din urmă o tentativă a Londrei de a înduce în eroare comandamentul militar german.

„Vera și ceilalți...” Momentele devenite cunoscute din culturile de la dolia război mondial nu îndreptățesc să considerăm că înfruntarea dintre spionajul german și englez în Olanda erau părți ale unui întreg — ale unui proces mult mai vast. Contrasplonajul german acționa în fond în același timp și în S.O.E. și el trimis rețeaua sa de spioni în Anglia, și el avea convingerea că aceștia emiteau știri dintre cele mai importante, deși majoritatea spionilor germani lanșați asupra Marii Britanii fuseseră prinși.

Generalul Lahouzen, fostul șef al lui Abwehr Abteilung II seția „sabotaj”, a consenmă într-un carnet de note proprii unele amănunte din războiul secret dvs în perioada ultimului conflict mondial. Aceste note oferă o adevărată listă a acțiunilor de spionaj ale Germaniei în Anglia. În 1939 serviciul britanic a reușit să lichideze în cea mai mare parte rețeaua de spionaj german în Anglia. Făcîndu-se cîntă a unui număr de aproximativ 74 000 persoane, contrasplonajul englez a arestat 1004 spioni germani și a fixat domiciliul forțat pentru durata războiului unui număr de 6 000 de persoane. Canari s-a cîntă atunci să pună pe picioare o a doua rețea. O școală specială situată lângă Hamburg instrua viltorii spioni germani care urmau să fie lanșați în Anglia. Un oarecare Hans Stultz îi învăța pe aceștia „manierele” comportării în Anglia, specialul vestimentar al cetățeanului britanic, modul în care trebuie să ceri să îți servit într-un local englez. În realitate Stultz era un agent al contrasplonajului englez și tot spionii care urmau drumul Angliei cădeau în mîni sigure. Se cunosc foarte multe exemple: Karl Meier și Rudolf Waldberg au fost arestați în septembrie 1940; Karl Richter a fost arestat și executat în 1942 etc.

Dar nu toți aveau această soartă. Unii erau dimirivă lăsați să transmită în voie. Englezii au făcut totul pentru a induce în eroare contrasplonajul german asupra unor acțiuni militare de anvergură pregătite de aliați printre care debarcarea în Normandia. Două dintre spionii germani au continuat să emită pînă aproape de sfîrșitul războiului pentru englezi. Numele lor este Lily Sergueiev și Hans Schmidt. Contrasplonajul englez și tot spionii care urmau drumul Angliei cădeau în mîni sigure. Se cunosc foarte multe exemple: Karl Meier și Rudolf Waldberg au fost arestați în septembrie 1940; Karl Richter a fost arestat și executat în 1942 etc.

Dar nu toți aveau această soartă. Unii erau dimirivă lăsați să transmită în voie. Englezii au făcut totul pentru a induce în eroare contrasplonajul german asupra unor acțiuni militare de anvergură pregătite de aliați printre care debarcarea în Normandia. Două dintre spionii germani au continuat să emită pînă aproape de sfîrșitul războiului pentru englezi. Numele lor este Lily Sergueiev și Hans Schmidt. Contrasplonajul englez și tot spionii care urmau drumul Angliei cădeau în mîni sigure. Se cunosc foarte multe exemple: Karl Meier și Rudolf Waldberg au fost arestați în septembrie 1940; Karl Richter a fost arestat și executat în 1942 etc.

La fel s-au petrecut lucrurile și cu cele menționate de Lahouzen în cîntăul său în legătură cu un grup de trei spioni lanșați asupra Angliei în 1939. Operațiunea a fost numită „Hummer I Nord”. Un avion german lansase asupra Angliei trei agenți — o femeie: Vera Erikss și doi bărbați — Drucege și Decker. Ei au fost prinși imediat. Dar Vera a început imediat să lucreze pentru contrasplonajul englez. Aproape întreaga perioadă a războiului ea a fost folosită de englezi. În 1955 la Londra s-a declarat: „S-a hotărît abandonarea urmării împotriva doamnei Eriksson. Ea a fost deținută aici o vreme în Marea Britanie și nu este exclus să fi făcut unele servicii autorităților britanice”. Imediat după sfîrșitul războiului cînd generalul Lahouzen era interogată de englezi, s-a discutat din nou despre cazul Vera Eriksson. Ofiterul englez care luase interogatoriul îl anunța pe fostul șef al secției „sabotaj” că Vera trăiește în Anglia sub un alt nume... Același joc

Indolele lui Giskes s-au dovedit întemeiate. Episcopul Olanda” avea prea multe elemente care puteau provoca înșelăciunea. Dar el se hotărîse însă să continue. Giskes era hotărît să „sacrifice” unele secrete reale pentru a putea cîștiga în mai mare măsură încrederea Londrei. Astfel au loc ceea ce Giskes a numit ulterior în memoriile sale „acte de rezistență” sub control german. Și: puse la cale unele sabotaje, fără nici o urmă de simțire de rușine. În fața lui Giskes se simțeau simțite acțiunile indicate de englezi. Londrei i se transmis foarte multe date despre „eficiența” acestor acțiuni care ar fi fost puse la cale de agenții lanșați în Olanda.

Pot fi date cîteva exemple. La sfîrșitul lui august 1942 se simulează cu petarde și artificii aruncarea în aer a unui tren cu muniții. Peste două zile este aruncată în aer o cale ferată neofostă lângă Arnhen, vîrbindu-se firește despre un mare sabotaj teroviar. Se nasc oare și cloacire între tineri și soldați ai Wehrmachtului etc. În acest interval se pare că serviciile S.O.E. de la Londra fac o analiză de verificare a funcționării rețelei din Olanda. Este greu de spus chiar prin prisma materialului publicat după război — dacă aceasta s-a petrecut în urma mesajului în direct transmis de Lauevers. Dar, cert este că unul dintre agenții prinși de Giskes în septembrie 1942 era o mișune principala verificarea exactității informațiilor transmise de agenții englezi din Olanda.

Adus în fața lui Giskes agentul capturat se dovedește foarte docil. Giskes îl întrebă care este fraza urmînd să dovedească sozirea sa la destinație. Agentul englez o declară cu foarte multe usurînă. Giskes devine bănuitor și îl întrebă de ce procedează în acest mod. Într-o mează răspunsul: „Voi nemîi oricum vânt pierde războiul, de ce să mor. Mai bine să trăiesc. Eu sînt învingătorii și nu voi!”. Argumentul părea plauzibil, dar Giskes avea un sentiment de nemulțumire. GISKES: Știi că ne asumăm un mare risc transmitînd fraza dvs. de recunoaștere. AGENTUL ENGLEZ: De ce domnule mator? GISKES: Pentru că există 90 la sută șanse ca ea să însemne că ați fost capturat. AGENTUL ENGLEZ: Vă îngerezi. Oare tăcerea mea nu ar putea constitui cea mai bună dovadă a capturării mele? Gindii-vă unde aș putea emite? Credeți-mă, știți mei ignoră felul în care dvs. procedați. El nu bănușe nici un moment (și aci agentul englez făcea prima sa mare greșală) că unii dintre agenții lor lucrează pentru dvs. GISKES: Dar dumneata? Ce te face să crezi că noi folosim agenți capturați? (Giskes nu-l pusese pe agent în contact cu nici unul dintre operatorii englezi „returnați”). AGENTUL ENGLEZ: „În fine...” evidența ca atare... Este suficient să intru în această sală de transmisie radio pentru a înțelege. Și în plus m-ați amintit să-mi dați un mesaj. Este foarte posibil să fi fost înșelăciunea sau un mesaj în numele dvs. În acest moment al discuției agentul englez face o două greșală. În timp ce Giskes dă în sfîrșit dispoziție de a se transmite în Londra fraza citată și care în realitate însemna că spionajul german controlează o rețea de agenți englezi returnați, un zîmbet îl trădează. Giskes se întoarce brusc îl observă și apoi transmite la Londra următorul mesaj: „Accident survenit în operațiune. Parley (numele cifrat prin care fusese trimis în Olanda agentul englez), aterizare nefericită... Fără cunoștință... Medicii presupun comă și cerebrelă... Raportul va urma”.

Londra nu avea deci confirmată returnarea rețelei sale. Mișuna agentului englez eşuase. SERGIU VERONA — va urma —

de peste hotarele

Patrioții sud-vietnamezi au atacat fortificațiile americane din jurul Saigonului

Detasamentele Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au atacat vineri dimineața importante fortificații militare americane din jurul Saigonului.

Baza americană de la Bien Hoa, situată la numai 24 km de capitala Vietnamului de sud, bază unde sînt concentrate importante efective de trupe și instalații militare, a fost supusă unui bombardament cu rachete. Unități ale F.N.E. au bombardat, de asemenea, una dintre clădirile comandamentului S.U.A. din Bien Hoa. În primele ore ale dimineții, patrioții au lansat atacuri cu mortiere și în sectorul Binh Canh, la 10 km de Saigon, pe șoseaua nr. 4 ce leagă capitala sud-vietnameză de Delta Mekongului. Totodată, aerodromul de la Binh Thuy, situat la 130 km de Saigon, a fost supus tirului artileriei patrioților. Pentru a veni în sprijinul forțelor americane de la Bien Hoa și Binh Canh, bombardiere strategice americane „B-52” au efectuat mal multe raiduri în jurul Saigonului.

În Delta Mekongului, aerodromul de la Tra Noc, situat în apropiere de Can Tho, a fost

bombardat de artileria forțelor patriotice.

Ciocniri violente între unități militare americano-saigoneze și detașamente ale patrioților au avut loc și în regiunea septentrională a Vietnamului de sud, în provincia Quang Nam, precum și în apropierea fostei capitale imperiale Hue.

Conform unei rezoluții a Adunării generale, din acest Comitet fac parte 35 de state.

În urma conșilierilor întreprinse, Președintele Adunării generale — pe baza principiilor repartiției geografice echitabile și a necesității reprezentării principalelor sisteme de drept din lume — a desemnat ca membre ale Comitetului următoarele state: Algeria, Anglia, Australia, Bulgaria, Canada, Cehoslovacia, Cipru, Columbia, Ecuador, Finlanda, Franța, Ghana, Guiana, Haiti, Indonezia, Iordania, Iran, Italia, Iugoslavia, Japonia, Madagascar, Mexic, Norvegia, Republica Arabă Unită, Republica Democratică Congo, România, Sierra-Leone, Siria, Spania, S.U.A., Sudan, Turcia, Uganda, U.R.S.S. și Uruguay.

Concurentul lui „A. 300”

Într-un număr recent al revistei americane „AVIATION WEEK”, a fost inserată o știre care, departe de a interesa numai pe specialiști, a produs o vie preocupare chiar în cercurile guvernamentale vest-europene. Se relatează astfel, că guvernul american — în pofida problemei pe care o reprezintă deficitul balanței de plăți a S.U.A. — intenționează să aprobe cumpărarea de motoare britanice Rolls-Royce pentru avionul american „D.C.-10”. Aceasta se petrece la scurtă vreme după ce compania „American Airlines” făcuse o „comandă fermă” de 25 avioane „D.C.-10” firmei constructoare McDonnell-Douglas livrabile până la sfîrșitul lui 1971, alte 25 urmînd să fie comandate pentru 1973. Dar de ce au stîrnit aceste știri un atît de larg ecou? Nu numai pentru că „D.C.-10” — varianta americană a „autobuzului aerian”, care e proiectat să asigure legătura New Yorkului cu mari centre ca Boston, Chicago etc. — și-a asigurat victoria asupra „Airbusului” rival, precumizat de societatea Lockheed-Airerath. Anunțarea trecerii la transpunerea în fapt a proiectului unui „Airbus” de fabricație americană s-a produs în momentul cînd în presa vest-europeană apărea macheta lui „A. 300”. („A.” de la Airbus, 300 — numărul locurilor însoțit de aceste cuvinte optimiste: „Iată autobuzul aerian. În 1970 va zbura”. La Paris, Londra, Bonn — capitalele țărilor care reușiseră să se pună de acord, în principiu, vara trecută în legătură cu construirea în comun a unui aparat de zbor destinat distanțelor medii — 400 — 2000 km, faptul n-a trecut neobservat. Iar acum, cînd în hala specială a uzinelor „Sud-Aviation” din Toulouse, 500 de ingineri și tehnicieni francezi, englezi și vest-germani pun la punct proiectul definitiv care urmează în aprilie să fie supus spre aprobare guvernului celor 3 țări și cînd se pare că „Airbus-ul” vest-european are vîntul asigurat, iată că S.U.A. dau „câșta liberă” construcției lui „D.C.-10” — concurrentul lui „A. 300”. Mai mult: „Airbus-ul” american urmează — după cum s-a anunțat — a fi echipat cu motoare engleze Rolls-Royce. Ceea ce, desigur, pune implicit sub semnul întrebării însăși participarea britanică la construcția „Airbus-ului” vest-european. Reinnoindu-se astfel contradicțiile inițiale care au făcut ca proiectul lui „A. 300” să plutească atîta vreme în nesiguranță.

P. N.

JAPONIA. ÎN timpul unei demonstrații împotriva prezenței trupelor americane pe teritoriul japonez

Critici la adresa noului proiect de constituție a Greciei

Organizate în intenția de a demonstra „democratizarea” vieții politice interne, dezbaterile publice asupra noului proiect de constituție a Greciei, elaborat de actualul guvern, au luat o întorsătură mai puțin scontată de actualul regim.

După ce G. Papandreu, liderul partidului Uniunea de Centru, și P. Canelopoulos, liderul partidului E.R.E., au declarat că „nici dezbaterile și nici plebiscitul asupra problemelor constituționale și politice nu sînt cu puțință sub actualul regim”, alte personalități grecești, aparținînd centrului și-au exprimat nemulțumirile față de condițiile și modul în care a fost elaborat noul proiect. Fostii miniștri Mavros și Zigiadis, precum și fostul președinte al parlamentului, Pappas, au declarat că actualul guvern nu are dreptul să elaboreze cu de la sine putere legea fundamentală a țării, care trebuie să fie în orice caz opera adunării constituante sau a parlamentului și că orice altă procedură nu este decît o încălcare a voinței populare.

Specialiști români vizitează Canada

Delegația de specialiști energeticieni români, condusă de Emil Drăgănescu, ministrul energiei electrice, care face o vizită în Canada, a avut întîlniri cu Robert Winters, ministrul comerțului, Jean Luc Pepin, ministrul energiei, minelor și resurselor, S. C. Langley, adjunctul subsecretarului de stat pentru afaceri externe, precum și cu L. Grey, președintele Comisiei pentru energia nucleară a Canadei.

În cinstea delegației române, ministrul R. Winters și Jean Luc Pepin au oferit o masă.

În continuare, vizita pe care o face în Canada, delegația de specialiști români s-a deplasat la Peterborough, unde a purtat discuții cu conducerea departamentului atomic al firmei Canadian General Electric și a vizitat unele obiective care interesează energia nucleară.

Ședința Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia

Antonin Novotny va ieși la pensie

PRAGA 22 (Agerpres). — Agenția C.T.K. anunță că la Praga a fost dat publicității un comunicat în care se subliniază că Prezidiul Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia și-a exprimat acordul cu cererea tovarășului Antonin Novotny cu privire la eliberarea sa din funcția de președinte al republicii. Din cauza stării sănătății, Antonin Novotny va ieși la pensie.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a făcut recomandări pentru activitatea comunistilor din redacția ziarului „Rude Pravo”, de la celelalte ziare și publicații, radioteleviziune și de la C.T.K.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a aprobat proiectul programului de acțiune pregătit ca material pentru plenary din martie a C.C. al P.C. din Cehoslovacia și a hotărît ca acest program de acțiune să fie expus în raportul primului secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Alexander Dubcek. Programul va fi prezentat plenary Comitetului Central al Frontului Național ca un proiect al Partidului Comu-

PRAGA 22 (Agerpres). — Agenția C.T.K. transmite: La 22 martie, șeful Cancelariei prezidențiale Republicii Socialiste Cehoslovacia a remis ședinței Prezidiului Adunării Naționale a lui Antonin Novotny, prin care acesta își dă demisia din postul de președinte al R. S. Cehoslovaciei.

Prezidiul Adunării Naționale a R. S. Cehoslovaciei a aprobat demisia lui A. Novotny.

În conformitate cu prevederile Constituției, B. Lastovicka, președintele Adunării Naționale a informat pe președintele guvernului, Josef Lenart, despre demisia lui Antonin Novotny și despre hotărîrea Pre-

nist din Cehoslovacia pentru activitatea întregului Front Național.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia — se arată în comunicat — a dezbătut proiectul vîitoarelor măsuri privind terminarea reabilitării tuturor persoanelor care au suferit ca urmare a încălcării legalității socialiste și a normelor vieții de partid.

Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia și-a exprimat în continuare, acordul cu comunicatul privind noile acțiuni pentru îndeplinirea programului de ridicare a nivelului de trai, aprobat de plenary din decembrie a C.C. al P.C. din Cehoslovacia. Prezidiul a recomandat ca acțiunile propuse pot fi realizate numai pe calea ridicării eficienței în crearea veniturii naționale și pe calea folosirii accelerate și progresiste a posibilităților economice naționale.

În încheierea ședinței, Prezidiul C.C. al P.C. din Cehoslovacia a luat cunoștință de raportul Comisiei sale privind desfășurarea cercetării tuturor împrejurărilor și cauzelor fugii lui Jan Sejna peste hotare.

PRAGA 22 (Agerpres). — Agenția C.T.K. anunță că Prezidiul Comitetului Central al Uniunii luptătorilor antifasciști a trimis astăzi lui A. Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, lui B. Lastovicka, președintele Adunării Naționale, și lui J. Lenart, președintele Guvernului R. S. Cehoslovaciei, o scrisoare prin care propune drept candidată pentru postul de președinte al R. S. Cehoslovaciei pe generalul de armată Ludvik Svoboda, vicepreședinte al C.C. al Uniunii luptătorilor antifasciști.

Concluziile Congresului de la München preocupă mulți comentatori în presa vest-germană. DIE WELT vede o, alinațoare spre stînga a V.D.S., FRANKFURTER RUNDSCHAU remarcă: „Cel de-al 20-lea Congres al V.D.S. marchează o evoluție netă a marii organizații studențești, și aceasta în sensul radicalizării”.

În interviu citat mai sus, redacția lui DER SPIEGEL se adresa tînărului lider al Uniunii studențești: „Surprinde faptul că programul aprobat de Congresul V.D.S. are multe asemănări cu cel al S.D.S. (Uniunea Studenților socialiști n.n.), S.H.B. (Uniunea social-democrată a școlilor superioare n.n.), H.S.U. (Uniunea studenților din umanistică n.n.) și L.S.D. (Uniunea studenților liberali n.n.)”. Christoph Ehmann a replicat: „Nimic nu e mai puțin surprinzător. În probleme fundamentale optica și poziția întregii studențime e identică sau aproape identică”. În acest sens ni se pare util să cităm opinia sinteză a lui Sebastian Haffner în DER STERN: „Noi în R.F.G. ar trebui să recunoaștem că foarte multe dintre criticile și observațiile aduse de tineri constituie o privire lucidă, poate cea mai lucidă privire asupra societății noastre. Aceasta ar trebui mai degrabă să ne bucare decît să ne înspăimînte”.

Evident, Congresul de la München, ca și recrudescența frămîntărilor studențești din ultimele luni, marchează evoluții notabile în rîndul tînerei generații din Republica Federală a Germaniei.

EM. RUCAR

„Super-austeritate”

Noul buget pe 1969 prezentat în Camera Comunelor de ministrul economiei Roy Jenkins este, după criza aurului, evenimentul care frămîntă cel mai mult Marea Britanie. Și aceasta pentru că el cuprinde un pachet de măsuri de austeritate și de impozite în apreciate a fi de o severitate fără precedent în timp de pace. În esență sînt restrînse vînzările de credit, sînt introduse o serie de impozite în majoritate indirecte la aparate electrotehnice, articole de uz casnic și, de asemenea, sînt mărite impozitele pe venituri. Guvernul mai prevede majorarea pentru 1969 a tarifelor la gaze și electricitate, a serviciilor poștale și telefonice. Noile măsuri legislative vizează blocarea salariilor și a veniturilor, guvernul cerînd sindicatelor să dea dovadă de o „moderație voluntară” și în priveștea creșterea salariilor. A fost impusă o aminare cu cel puțin 18 luni a rezolvării cererilor privind majorarea salariilor și s-a stabilit că orice majorare de salarii nu va putea depăși limita de 3,5 la sută. Noul buget este dictat atît de devalorizarea lirei sterline din noiembrie, anul trecut, cît și de criza în care se află în prezent sistemul monetar internațional.

Scopul principal al acestor măsuri drastice îl constituie înlăturarea deficitului balanței de plăți care s-a triplat în 1967 ajungînd la 540 milioane lire (în 1966 era de 175 milioane lire). Măsurile urmăresc, totodată, recuștigarea încrederei în lire ca monedă internațională, convingerea Franței că Marea Britanie este hotărîtă să facă sacrificii considerabile în vederea aderării la C.E.E.

Pentru marea majoritate a populației britanice, noile dispoziții bugetare înseamnă dificultăți sporite, o scădere a nivelului de trai. „Pilaia amară” a austerității va avea, fără îndoială, consecințe serioase pentru marea masă de someri. Potrivit ultimelor date statistice, la începutul lunii martie în Marea Britanie existau 620 000 de someri și numărul lor tînde să se ridice pînă la sfîrșitul acestui an la 800 000 de oameni — apreciază analizatorii londonezi.

Noile măsuri de austeritate și noile impozite au fost primite nefavorabil de către liderii marilor sindicate britanice (al muncitorilor din transporturi — cu 1 500 000 de membri și al muncitorilor metalurgici cu 1 250 000 de membri). Intr-o declarație publicată în ziarul „MORNING STAR” John Gollan, secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie a criticat noul buget avertînd asupra prejudiciilor serioase pe care „creșterea ruinătoare a impozitelor asupra bunurilor folosite de populație” precum și ridicarea prețurilor le vor avea asupra nivelului de trai al populației. Împotriva noului buget s-au ridicat grupul parlamentar laburist de stînga și — firește de pe alte poziții — conservatorii.

Presă britanică comentează, de asemenea, în termeni critici noul buget britanic. TIMES apreciază că „acest buget apăsător asupra masei largi a populației și lasă neatinse impozitele directe asupra veniturilor, cele mai importante impozite pentru pătura de conducere” iar DAILY TELEGRAPH subliniază că noile măsuri „vor handicapa mai degrabă decît vor sprijini dezvoltarea pe termen lung a unei economii dinamice”.

DEZBATERILE DIN CONSILIUL DE SECURITATE

În cursul nopții de joi, Consiliul de Securitate și-a reluat lucrările pentru a analiza situația creată în urma ciocnirii armate care au avut loc la 21 martie între Izrael și Iordania. Primul care a luat cuvîntul a fost reprezentantul Statelor Unite, Arthur Goldberg, care a calificat acțiunea militară izraeliană desfișurată pe teritoriul iordanian drept un act de represalii, care nu poate contribui la securitatea Izraelului. Goldberg a susținut că rezoluția Consiliului de Securitate care părăsise întotdeauna să nu permită pe teritoriul lor organizarea de activități ale unor grupe ce desfășoară acțiuni teroriste, după cum nu permite nici acțiuni de represalii.

În cuvîntul său, reprezentantul permanent la O.N.U. al Marii Britanii, lordul Caradon, a subliniat necesitatea evitării oricăror violențe în Orientul Apropiat.

Reprezentantul U.R.S.S., Iakov Malik, a subliniat că condiția principală și necesară a reglementării politice în Orientul Apropiat continuă să rămîna retragerea neîntîrziată a trupelor izraeliene de pe toate teritoriile ocupate de ele, pe pozițiile de la 5 iunie 1967.

La rîndul său, reprezentantul permanent al Franței, Armand Berard, a cerut „respectarea în condiții egale în Orientul Apropiat”, subliniînd că trebuie să fie condamnate cu hotărîre operațiunile militare ale forțelor izraeliene. El s-a pronunțat pentru retragerea acestor trupe de pe teritoriile arabe pe care le ocupă.

Lucrările Consiliului de Securitate au fost întrerupte pentru consultări.

Agenția France Presse transmite că forțele iordanice au recupat întreaga zonă care a fost joi teatrul luptelor, iar posturile de supraveghere și control de-a lungul liniei de încetare a focului au fost reînstate. De asemenea, aerodromul din Amman a fost redeschis circulației normale. Școlile și instituțiile din învățămînt, care fuseseră închise în timpul operațiunilor militare, și-au reluat activitatea.

GENEVA. ÎN timpul unei ședințe a Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului

din viața tineretului lumii

În fața clădirii din Nurnberg unde-și ținea lucrările Congresul Partidului Social-Democrat din R.F.G., sute de studenți, membri ai organizației studențești social-democrate agitată pancarte pe care scria „Nu, legislației excepționale!” și „Americani! Afară din Vietnam!”. Unul dintre tinerii demonstrații a reușit să pătrundă în sala congresului și să ceară de pe podium prezidiului, ca problema condamnării agresiunii americane în Vietnam să fie pusă imediat în discuție.

Exact în ziua în care toate acestea se petreceau la Nurnberg în numai puțin de opt centre importante ale Germaniei occidentale aveau loc demonstrații ale tineretului. La Aachen, studenții au împiedicat o conferință a generalului Kielmannsegg, comandantul forțelor N.A.T.O. din Europa centrală; al Essen, tinerii au cerut renunțarea la „legislația excepțională”. Alte demonstrații au fost îndreptate împotriva existenței legale a Partidului Național Democrat de extremă dreapta. Într-un articol intitulat „O zi agitată” influentul ziar hamburghez DIE WELT remarcă, referindu-se la aceste demonstrații și, într-un sens mai larg, la recrudescența acțiunilor protestatare ale tinerii generații vest-germane: „Ceea ce le caracterizează este aria foarte amplă a agendei protestatar-revendicative: de la cererea insistență pentru reforma universitară și modernizarea învățămîntului, la nemulțumirea față de proiectele legislației excepționale și împotriva revizuirii indigestă față de războiul din Vietnam”.

O manifestare recentă, pregnantă, a unei asemenea stări de spirit a constituit-o și Congresul de la München al Uniunii Studenților vest-germani (V.D.S.),

terea Republicii Democratice Germane și stabilirea de relații diplomatice între cele două state germane, adoptată cu 250 din cele 290 de voturi (30 abțineri) subliniază că „aceasta (recunoașterea n.n.) ar constitui un pas remarcabil și necesar în interesul națiunii germane și al păcii în Europa”. Adoptată cu 252 voturi (3 contra, 26 abțineri) rezoluția privind Vietnamul con-

EVOLUȚII ÎN RINDUL STUDENȚIMII VEST-GERMANE

După Congresul de la München al V. D. S.

una din cele mai puternice organizații studențești din R.F.G., care intrunește peste 300 000 de membri din 108 institute de învățămînt superior. Dezbaterile au durat șapte zile și s-au referit la un larg cerc de probleme. Rezoluțiile adoptate cu cea mai masivă majoritate de voturi se referă la necesitatea recunoașterii R.D.G., la condamnarea agresiunii americane în Vietnam, la respingerea legislației excepționale și democratizarea învățămîntului. Rezoluția cerînd recunoaș-

damnă vehement „genocidul calificat, practicat de Statele Unite în Vietnam”, care imediat începe să stabilească „organizarea unor acțiuni de împotrivi, prin stringerea de fonduri pentru F.N.E., unic legitim reprezentant al populației sud-vietnameze, și printr-o campanie de dezertare în rîndul soldaților americani de la bazele (vest) germane”. Referindu-se la acțiunile concrete împotriva războiului din Vietnam,

unul din conducătorii V.D.S., Christoph Ehman preciza într-un interviu acordat revistei DER SPIEGEL că „se vor face eforturi pentru a se stimula tinerilor soldați americani aflați în R.F.G. un proces de gîndire care să-i facă să înțeleagă mai bine caracterul imoral și criminal al războiului dus în Vietnam” și că „vor fi sprijinite acțiunile americani care doresc să dezerteze rămînd în R.F.G. sau în alte țări vest-europene”.

O rezoluție, adoptată cu o majoritate de 262 voturi (18 abțineri) critică „orice legislație excepțională”, calificînd-o ca fiind

este că democratizarea universității e strîns legată de democratizarea largă a întregii noastre societăți”.

Concluziile Congresului de la München preocupă mulți comentatori în presa vest-germană. DIE WELT vede o, alinațoare spre stînga a V.D.S., FRANKFURTER RUNDSCHAU remarcă: „Cel de-al 20-lea Congres al V.D.S. marchează o evoluție netă a marii organizații studențești, și aceasta în sensul radicalizării”.

În interviu citat mai sus, redacția lui DER SPIEGEL se adresa tînărului lider al Uniunii studențești: „Surprinde faptul că programul aprobat de Congresul V.D.S. are multe asemănări cu cel al S.D.S. (Uniunea Studenților socialiști n.n.), S.H.B. (Uniunea social-democrată a școlilor superioare n.n.), H.S.U. (Uniunea studenților din umanistică n.n.) și L.S.D. (Uniunea studenților liberali n.n.)”. Christoph Ehmann a replicat: „Nimic nu e mai puțin surprinzător. În probleme fundamentale optica și poziția întregii studențime e identică sau aproape identică”. În acest sens ni se pare util să cităm opinia sinteză a lui Sebastian Haffner în DER STERN: „Noi în R.F.G. ar trebui să recunoaștem că foarte multe dintre criticile și observațiile aduse de tineri constituie o privire lucidă, poate cea mai lucidă privire asupra societății noastre. Aceasta ar trebui mai degrabă să ne bucare decît să ne înspăimînte”.

Evident, Congresul de la München, ca și recrudescența frămîntărilor studențești din ultimele luni, marchează evoluții notabile în rîndul tînerei generații din Republica Federală a Germaniei.

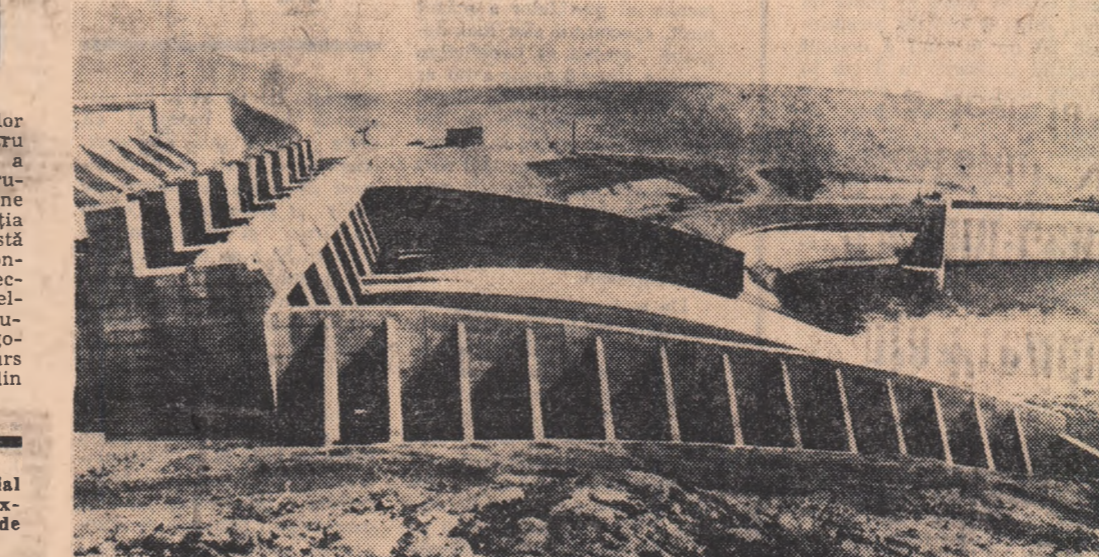
EM. RUCAR

PE SCURT PE SCURT

ÎN VARA aceasta, nava norvegiană de cercetări științifice „Johan Hordt” va efectua cercetări asupra contaminării radioactive a peștelui și planotonului lingă țărmurile Groenlandei. Expediția acestei nave a fost hotărîtă în urma catastrofei aeriene de la baza americană din Thule (Groenlanda) în cursul căreia au fost pierdute bombe cu hidrogen.

ÎN SALA de expoziții a orașului Kotka — centru industrial și portuar al Finlandei de sud-est — a avut loc deschiderea expoziției de artă populară românească organizată de asociația de prietenie Finlanda-România, cu sprijinul I.R.R.O.S.

Reino Elo, președintele Consiliului municipal Kotka, care a deschis oficial expoziția, subliniind calitățile acesteia, a remarcat ecoul larg pe care l-a avut prezentarea acestei expoziții în diferite orașe finlandeze.

Astăzi este Ziua națională a Republicii Islamice Pakistan. În fotografie: Barajul hidrocentral Mangla